

Art-Corner

Szabadidő, Sport és Kulturális
Egyesület

Art-Corner Zrínyi
Amatőr NAGYPÁLYÁS
LABDARUGÓ
CSAPAT

(P-2414.art)

Budapest, VII. ker.

1 0 7 7 Wesselényi u. 17.

2013

(**Részletes szakmai beszámoló, az Art-Corner Sz.S.K.E. és azon belül is, főleg az Art-Corner Zrínyi, vagy másképpen, az A.C. Zrínyi fantázianevű amatőr labdarúgó alakulat, 2013-as évi tevékenységéről.**)

I. BEVEZETŐ ÁLTALÁNOS ÉRTÉKELÉS

Egyesületünk életében a 2013-as év, szervezeti szempontból abszolút sikeres-, míg sportszakmai szempontból-, és a labdarúgó csapatok életének szempontjából megint, ellenmondásos volt. Még sem mondhatjuk ezt az évet sikertelennek, mert hála az égnek, ebben az évben működésünk, teljen stabil, és megingás nélküli volt. Örömmel mondhatjuk el, hogy **létünk, működésünk stabilitása már egyáltalán nem függvénye a csapataink sikeres, vagy sikertelen szereplésének**, és elérkeztünk arra a pontra, amikor egy-egy szakmailag sikertelenebb év nem számít az egyesület nyugodt működése szempontjából. Sőt, akár ugródeszkát is jelenthet a következő sikeresebb évhez. Már látjuk is, hogy ez a 2014-es év második felére ismét határozottan így lesz.

Amíg, 2009 még **a megkapaszkodással**, és az addigi eredményeink, pozícióink megtartásáért való küzdelemmel telt el, majd ezt követően, **2010 pedig minden idők legsikeresebb évét jelentette** számunkra — hiszen, **2010-ben, mind a két felnőtt labdarúgó csapatunk bajnokságot nyert** —, és bár a 2011-es évben az A.C. Zrínyi első-csapata **a nemzetközileg is regisztrált, minősített és szabályozott Magyar (NB...) 5. osztályban küzdött, és végig a kiesés ellen harcolt** (...azután a szabályok adta lehetőség szerint maradhatott is még egy évig), még is ez a stabilizálódást, a megnyugvást jelentette számunkra.

Kialakult 2011-ben az a struktúra, mely 2012-re is, és utána a 2013-as évre is dominált, miszerint **csapataink bajnoki sikeressége a szervezeti életünket egyáltalán nem befolyásolja**. Ez nyilvánvalóan új minőséget jelent az egyesület életében. Hol ebben az osztályban szerepelünk-, hol abban (...egyszer feljebb, néha pedig lejjebb), és még is nyugodtan dolgozhatunk tovább, szervezeti megbicsaklás nélkül. **Ez az igazán pozitív fejlemény, és eredmény ebben a jelen sorainkkal tárgyalt 2013-as évben**, miközben persze egy aranyéremmel (ÖF csapatunk), és ezüstéremmel (első-csapatunk) ebben az évben is gazdagabbak lettünk.

Art-Corner Zrínyi 2013-ban változatlanul, Budapest harmadik-negyedik legnagyobb futballal foglalkozó amatőr formációja. 2013-ban 2 felnőtt-, 1 öregfiúk, valamint 9 utánpótlás csapatot, **versenyeztettünk** különböző formákban (bajnokságokban-, és tornarendszerekben is). Összesen, kb. 250 (korcsoportoktól lefelé haladva) Öregfiúk-, felnőtt-, serdülő-, és gyermek-játékost foglalkoztattunk csapatainkban.

(Megjegyzés: A félreértések elkerülése végett, le kell írni, hogy ez a szám nem egyezik meg a leigazolt-, és játékedélyt kiváltott játékosaink számával, ez annál több. Hiszen, foglalkozunk olyan előkészítő-, – a kezdőkkel foglalkozó csoportokkal is, és tanfolyamos gyerekekkel is –, akik számára átmenetileg még nem váltunk ki játékedélyt. Így, a két létszámadat között némi eltérés van természetesen. A leigazolt, és játékedélyes játékosok létszáma konkrét-, és egzakt-, az előkészítősök száma viszont erősen változó-, és fluktuál is. Tehát, számunkra ez, bár nyilvántartott játékos létszám, de igazolásaink között nem jelent konkrét tényezőt, azonban részünkről, attól, még létezik, és inkább alábecsültük ezt a számot, semmiféleképpen sem felfelé.)

Az. A.C. Zrínyi edzések 2013-ban is, és továbbra is – hosszú évek óta –, egyrészt, decentralizáltan, 3 (2014-ben már 4) óvodában-, 3 (2014-ben már 4) iskolában-, másrészt, persze a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen (továbbiakban **NKE**) területén belül található füves labdarúgó pályán, egymással párhuzamosan zajlanak. Soraink leírásának pillanatában, az A.C. Zrínyi keretein belül, a szakmai munkában 10 edző vesz részt, (ez a 2013-as év végi záró állapot).

Tehát, 2013-ban is, és az NKE területén belül is (komplex módon), tovább folytathattuk, a tudatos utánpótlás-nevelő programunkat, miközben az évek óta stabilan kialakult struktúránk szerint, decentralizáltan – az általunk beszervezett –, óvodákban és iskolákban meglévő utánpótlásbázisaink tevékenysége is zavartalanul folyhatott tovább. Az utánpótlásbázisainknak a fejlődését tehát, már évek óta semmi nem zavarja.

(Ld.: 1/A. sz. melléklet,
az Art-Corner Sz.S.K.E. szervezetének szervezeti felépítése,
1/B. sz. melléklet,
az A.C. Zrínyi 2013.12.31-ei zárásnak megfelelő létszámelemzése.)

2013-ban szintén tovább folytattuk, kiterjedt pályázói tevékenységünket, és ebben az évben ismét sikeresen biztosítottuk a nyugodt szakmai munkánkhoz támaszt jelentő anyagi alapokat. Például pályáztunk a „látványsportok” támogatására létrehozott **TAO-s pályázaton**, valamint a **Fővárosi Civil Alapítványhoz**, és a **NEA Alaphoz** is, valamint pályáztunk újra, a **VII. kerület pályázati programjaira** szintén. Mindenhova, ahová lehetett. Ezt tesszük évek óta, és egyszer nyerünk, egyszer meg lehet ugyan, hogy nem, de ez minket nem riaszt el attól, hogy azt a következőévben újra meg ne tegyük.

Örömmel kell megjegyeznünk ismét, és lehet kiemelnünk megint azt, hogy az **NKE (Nemzeti Közszolgálati Egyetem, amely 2011 óta, a volt Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem utódja)** területén belül, jelenleg, Budapest egyik legkorszerűbb-, kiváló minőségű-, frissen felújított sportinfrastruktúrájában dolgozhatunk, így egy szó panaszról sem lehet szó, ...**minden a legnagyobb rendben van** ezen a téren is.

Nyilvánvalóan ezért, mindenkinek, aki a munkánkat ebben az évben segítette, köszönettel tartozunk.

II. SZERVEZETI EGYSÉGEK MŰKÖDÉSE

A felnőtt csapatok

Felnőtt, első-csapat (BLSZ III. 1-es csoport)

Beszámolónknak ezt a fejezetét minden évben általában némi visszatekintéssel kezdjük, így ezt tesszük most is. Ennek most is itt az aktualitása.

Nos, a száraz statisztikai adatok szerint, csapataink az elmúlt tizenegy évben, a felnőtt korosztályokban **négyszer aranyérmesként bajnokságot nyertek**, feljutottak magasabb osztályba, és éppen **2013-ban** — a kiérdemesült, és már a felnőtt focitól visszavonult játékosainkból alakult — **Öregfiúk csapatunk, megszerezte az ötödik aranyérmet is.**

Előzőleg kétszer nyertünk ezüstérmet is bajnokságokban, egyszer a 4; majd, a 7; egyszer a 11; kétszer pedig a 15-kek lettünk magasabb osztályban. És végül, a most elemzett, befejeződött bajnoki évben-, a 2012/13-as évben, ismét, immáron harmadik alkalommal a 2. helyen végeztünk, és **ezüstérmet nyertünk**. Eközben, ne tagadjuk, két esetben (!) — egy ízben, a sokat ostorozott, és az előző években már többször is említett a Dr. Nagy Pál korszakban —, estünk ki bajnoki osztályunkból (a **BLSZ II-ből, vissza a BLSZ III-ba**). És sajnos, éppen tavaly, 2012-ben, esett meg ez velünk másodszor, éppen talán a legrosszabb pillanatban, és a megint elért 15. hellyel ismét kiestünk.

Nos, a két kiesés ellenére, 11 év alatt, ez továbbra is, olyan sikersorozat, aminek egyáltalán nincs párja a Budapesti Labdarúgó Szövetség keretein belül. Összesített eredményeiben tehát, nyilvánvalóan **a Budapesti Labdarúgó Szövetség legsikeresebb formációja vagyunk.**

Hasonló sikereket nem tud felmutatni egyelőre senki sem rajtunk kívül (...a **BLSZ-ben, 11 év alatt összességében, szinte egyetlen egyesület, és csapat sem**). **Ezt büszkén kell, megemlítenünk**, különös tekintettel (mint említettük már), a 2013-ban újonnan alakult Öregfiúk csapatunkra, akik ismét (immáron **ötödszörre**) bajnokságot nyertek (de erről majd a későbbiekben) !

Ezek igen szép eredmények, most azonban rá kell térnünk az első-csapat szakmai munkájának elemzésére. ...**Sajnos.**

...A történések azzal kezdődtek, hogy a 2011/2012-es bajnoki év tavaszi szezonjának végén (amint azt a statisztikáink során, a fentiekben is említettük) a BLSZ I/B. bajnokságának utolsó előtti, 15. helyén végeztünk, és **az Egyesület életében másodszor** estünk ki bajnoki osztályunkból.

Mivel, már a 2012 tavaszi szezon közepén látszott, hogy menthetetlenül ki fogunk esni (**hiszen már több fordulóval a bajnokság vége felé tetemes hátrányban voltunk, a 14. helyen álló csapattal szemben, és az már behozhatatlannak tűnt**), ezért még 2012 tavasszal, — a bajnokság vége előtt öt fordulóval —, edzőt váltottunk, és Bernáth György edzőt felmentve, a csapathoz hívtuk Czákó András, az Újbuda TC volt-, és éppen foglalkoztatás nélkül lévő edzőjét. Így számára mód nyílt arra, hogy megismerhesse a csapat régebbi játékosainak a minőségét-, játékát, és konkrét tapasztalatokkal vértetetlen láthatott neki 2012 nyarán, a rendelkezésére álló régebbi játékosokból-, valamint a 2012 nyarán a csapathoz érkező új játékosokból, egy egységes csapat összegyűréséhez, és belőlünk egy teljesen új csapatnak a felépítéséhez.

Mielőtt tovább haladnánk, itt is visszaemlékezéssel kell kezdenünk, mert az előzmények szintén nagyon fontosak ebben a témában.

Már 2011 tavaszán (Takács időszak), erősen leromlott sajnós a szakmai helyzetünk, ennek okairól és a történetekről már igen részletesen szoltunk a 2011-es-, és a 2012-es beszámolóinkban is, így ezt most már nem érdemes újra részletesebben említeni.

Nos, 2012 őszén egy új (eladdig sikeres hírben álló) edzőnek a csapathoz hozásával úgy tűnt, az egy éve tartó teljesen kilátástalan szakmai munka (hiszen 2010-ben még ment minden, mint a Schaffhausen) alapvetően változik/változhat majd meg, és az A.C. Zrínyi végre megérdemelt súlyánál fogva „nagycsapat lehet és lesz”.

2012 év őszén úgy tűnt, ez így is lesz-, így is lehet-, és így is van. Ekkor, igen komoly-, nagyon magas szintű alapozást hajtott végre az új edző. Túlzás nélkül kijelenthető, hogy nagyjából NB II-es szintű alapozás zajlott nálunk. Azt is meg kell említeni, hogy a csapathoz jött nyáron több mint egy tucat minőségi (...ekkor még úgy tűnt) játékos is, az új edzővel együtt.

Elképesztően jó játékosállomány gyűlt össze ekkor az A.C. Zrínyinél. Túlzás nélkül kijelenthető, hogy ennek a játékosállománynak a minősége, a BLSZ I. élcsapat színvonalat simán megütötte.

És az elején ment is minden, mint a karikacsapás. Az új edző felkészülten (írásos edzéstervvel, abszolút felkészülten érkezett az edzésekre), óriási kedvvel, elhivatottsággal kezdte a munkát, és **abszolút profi színvonalú nyári alapozást hajtott végre.** Nagyon keményen dolgozott mindenki, az új játékosok, és a régebbi játékosok is. És ami külön örömteli, hogy **a csapat egységes lett-, és volt ekkor,** nem volt semmiféle széthúzás az újak, és a régiek között (ami pedig érthető lett volna, de ez szerencsére /...jól is néztünk volna ki, még csak az hiányzott volna/, sem akkor, sem később nem mutatkozott egy csipetnyit sem).

Érezhető volt, hogy **a „régiek” már alig várták,** hogy új, friss, és komoly játékerőt képviselő játékosok jöjjenek hozzájuk. **Az „újjak” pedig élvezték,** hogy komoly helyre jöttek, ahol a befogadó közeg is megfelelő színvonalú, és szinte megdöbbenve tapasztalták azt az igen magas színvonalú-, profi infrastruktúrát, és menedzsmentet, ami itt várta őket, és amit itt találtak-, kaptak. Láthatóan nagyon élvezte ezt mindenki, és az igényes, kiváló szakmai munkát is.

Említésre érdemes, és rögzíteni kell, hogy az új edző komoly szakmai háttérrel-, hinterlanddal érkezett, hiszen **„pályaedzőként” (!)** dolgozott már NB II-ben-, NB III-ban-, BLSZ I-ben-, és BLSZ II-ben is, és egy ízben, — akkori csapatával, az Újbuda TC-vel —, a Budapest Kupát is megnyerte, ami — szlenggel mondván —, **„nem semmi”, és kiemelkedően nagy dolog, Budapest labdarúgásában is.**

Meg kell jegyezni viszont azt is, hogy vezetőedzőként még sehol nem dolgozott. Még ott sem, ahol látszólag önállóan irányíthatott csapatot, mert ott is dolgozott fölötté vezetőedző, tehát, teljes egészében egy **komplett egyesület szakmai munkáját még soha, sehol nem irányíthatta.**

Ezt, azért kell külön kiemelni, mert **ennek a tényezőnek a későbbiekben még komoly kihatásai lesznek.**

Különös szerencsétlen tényezőt jelentett számunkra az, hogy sajnós ugye a BLSZ I/B. bajnokságból tehát kiestünk, és ugyanakkor, a magyar labdarúgás egészének 2012 őszi átszervezése miatt (megszűnt 1 db NB II-es csoport-, megszűnt 3 NB III-as csoport a felsőbb

osztályokban, valamint megszűnt a BLSZ I/B is, összesen tehát, 5 felsőbb „bajnoki réteg” tűnt el), ezért tehát, **gyakorlatilag két osztályt estünk vissza**, így az 2013-as őszi szezont, a BLSZ I/B helyett már csak, a BLSZ III-ban kezdhettük el.

...Súlyos csapás volt ez, és nyilvánvaló volt az is, hogy **a lehető legrosszabb pillanatban estünk ki tehát**. De hát ez ellen nem volt már mit tennünk.

És elkezdődött a BLSZ III-as bajnokság. **2012 őszén, ment is minden, nagyszerű színvonalon, ...mint a karikacsapás**. Egymás után nyertük a meccseket, és végül is, a 2012-es őszi szezont-, az őszi bajnoki csoportunkat, **100 %-os teljesítményt nyújtva** — minden meccset megnyerve —, az első helyen fejeztük be. Innen kezdhettük meg a tavaszi szezont. **„Ez azért nem rossz”** ...mondhattunk volna !

Azonban, pár apróbb probléma viszont már ekkor is látszott, és ezek megjelentek már a legelején is (**amelyek először még nem is okoztak felfordulást egyenként** — és sorban kezelhető problémákat jelentettek mind —, ...**de így együtt, ...és egyszerre ??? ...hát...**). Majd 2013 tavaszán-, és őszén azután, **ezek a gondok már masszívan domináltak is** (ezeknek tehát, 2012 őszén még nem voltak eredményt befolyásoló következményei). A későbbiek során viszont, már igen komoly negatív „eredményei” lettek ennek. Romlott a csapat morálja-, ...romlott egyenesen-, és lineárisan-, nap mint nap - hét mint hét.

Ebből pár, egyértelműen az edző hibája, és egyéni sajátossága, valamint személyiségi vonása volt. De volt olyan is (**talán a legmarkánsabb probléma**) ami az összeállt-, kialakult csapat negatív tulajdonsága, és sajátossága volt, **amelyről az edző** — az alábbiakban majd említett hibáival-, hiányosságaival együtt sem —, **nem tehetett**. Ettől azután, nagyon megszenvedett Ő is, és az egész csapatvezetés is, ...és mondjuk csak ki, **tehetetlenül is álltunk ez előtt** mindannyian. Ezek összességében, **egymást erősítő módon** már alapvetően befolyásolták is-, sőt végül is majd (...**mint láthatjuk**), lehetetlenné is tették a későbbi eredményes munkát.

1. Az első — és talán legfontosabb (!) — tényező az volt, hogy már a legelején, ...tehát már a kezdetektől fogva nem úgy viselkedett, ahogy egy vezetőedzőnek kellett volna, és ahogy az egy vezetőedzőtől az elvárható lett volna.

Azt, hogy vezetőedző legyen az A.C. Zrínyinél, azt kikötötte-, kikövetelte, a maga számára (...és ezt a pozíciót, az ehhez szükséges hatáskört meg is kapta), **azonban az első perctől kezdve nem élt vele**. Egyáltalán nem töltötte be a vezető edzői funkciót !!!

Az is lehet, hogy ennek a pozíciónak a tartalmával, követelményeivel nem is volt tisztában (ezt a problémát-, ...tehát, az ismeret hiányát nem vetette fel, nem vitatta meg, és nem tájékozódott), és lehet, hogy **a mai napig fogalma sincs arról, hogy ez mit is jelent**. Egy vezető edző ugyan is, az egész egyesület, komplett szakmai munkáját irányítja-, felügyeli, annak minden részletével együtt és ez a tevékenység nem szűkíthető-, korlátozható le, az egyesület első-csapatának, és annak is csupán az edzésvezetésére. Az sokkal komplexebb tevékenység.

Az első perctől fogva **nem foglalkozott például a második csapattal**, egyszerűen tudomást sem vett róluk, mereven elzárkózott mindentől, amely velük kapcsolatos volt. Ennek következtében azután, **olyan szakadék keletkezett a két csapat között**, ami a felnőtt szakág egész működésére igen negatív következménnyel járt. A két csapat alaposan utálta (...**pontosabban „megutálta”**) egymást. Nem is volt közöttük együttműködés egyáltalán.

Sem „**az egyből**” le ↓, sem „**a kettőből**” fel ↑, egyetlen játékos sem játszott szinte soha (...**max. egy két kivétel lehetett ebből, ahelyett, hogy ez**

tudatos és állandó tevékenység lett volna !). Bár az ügyvezető szintén többször is szólt arról, hogy azok a játékosok, akik csereként ültek az első-csapat kispadján, azok időnként, menjenek le „a kettőhöz” 90 percet is játszani, mert végleg kiesnek a játékból.

Ez teljesen süket fülekre talált. Masszívan ott kucorogtak a játékosok „az egy” kispadján, majd rohamosan el is tűnöttek. Az edző meg azóta is, és akkor is sűrűn emlegette, hogy „milyen jó volt az, amikor több mint 20-an voltunk”. Hogy aztán, mi volt, és lett annak az oka, hogy elhúztak innen a játékosok sűrű tömött sorokban, azon egyáltalán nem gondolkodott el sohasem. Bizonyosan azt gondolja megfellebbezhetetlenül, hogy az nem az Ő hibája ? **Hanem kié, ...tehetnék fel a kérdést ?**

Az edző olyan nyíltan, és drasztikusan határolódott el-, zárkózott el már az első pillanattól kezdve a második-csapattól-, annak játékosaitól, hogy egyáltalán nem lehetett csodálkozni azon, hogy a második-csapat játékosaiiban masszív utálat alakult ki az „egy”-el, és a „vezetőedzővel” szemben is.

A legfurcsább talán az volt, ahogyan a második-csapat edzőjével való kapcsolatát kialakította. Habár, a második-csapat edzőjével (aki tulajdonképpen a beosztottja volt-, ...lett volna), és aki még játszott is az első-csapatban — tehát, egyben a játékosa is volt —, **egy szót sem kommunikált**, semmit nem beszéltek meg egymással. Ez a két ember, — holott soha egy vita sem-, és egy rossz szó sem hangzott el közöttük soha, ...tehát nem veszték össze-, és nem is különböztek össze egymással semmin, és semmikor —, olyan mélységig utálta és kerülte egymást, hogy a végére, már szóba sem álltak egymással. Összeszorított foggal gyűlölték egymást feloldhatatlanul, ...és csendesen.

Két ilyen introvertált, makacs ember az A.C. Zrínyinél még soha nem volt, és nem dolgozott egyszerre. Semmiféle kommunikáció nem volt közöttük. Ezt a nem beszélek vele-, és nem hallgatom meg attitűdöt, még többszöri „főnöki szóval” sem lehetett közöttük feloldani. Ez a két ember egyáltalán nem volt hajlandó egymásról tudomást venni és egymással együttműködni. **Hol volt itt a vezetőedző ?** Itt két, egymástól független edző dolgozott a felnőtt csapatoknál.

Sőt, az általa a csapathoz hozott kapusedző munkáját sem felügyelte, **nem orientálta** egyáltalán, és nem is segítette semmiben.

(Példaként említhető, hogy a kapusedzés után többször kint maradó sporteszközök, és a kapusok után hagyott rendetlenség ügyében sem szólt nekik egy árva szót sem, miközben az ügyvezetőnél „árulkodott” rájuk, mint ha nem is Ő lett volna a főnökük. Továbbá megengedte egyes kapusok számára, hogy azok kivonják magukat a kapusedzések alól, sőt úgy tűnt, egyetértett velük abban, hogy nem mennek oda a kapusedzőhöz. Mint mondta, majd Ő „belöveti” őket a mezőnyjátékosokkal.)

Így ment ez hónapokon keresztül, gyakorlatilag már az első pillanattól kezdve. És bár ennek-, ezeknek, nem voltak azonnali következményei, de **ezek a dolgok lassan még is megindították a felnőtt szakágon belüli eróziót**. Ha nem is tüskék (mert azt túlzás lenne állítani), de kisebb ellenérzések keletkeztek a játékosokban, akik ezt mind látták, és végig élték.

2. Egyes játékosokkal pld. olyan közvetlen baráti-, ill. inkább haveri kapcsolatot tartott fent, ami egy vezetőedzőnek komoly hátrányt jelentett. A három lépés távolságot nem tartotta meg, néha szórakozni is együtt ment egyes játékosokkal. És még a családi problémáit is nyíltan-, gátlástalanul kibeszélte a játékosaival. Nem csoda, ha ezzel a saját tekintélyét is lassan elerodálta teljesen. Ezek a játékosok azután nem is vették Őt főnök számba, ...haverok voltak csak, és kizárólag, és rendszeresen megdumálhatták ilyen - olyan linkesedéseik után, során. Ez sem előre vitte a csapat ügyeit nyilvánvalóan.
3. Egyáltalán nem volt következetes, még csak nyomokban sem, és csak látszólag (és csak is az edzéseken, azon belül) volt szigorú. A legérdekesebb eset az volt, hogy akadt két olyan játékos, akiket a többi játékos (és Ő az edző is), a legmélyebben, és jó okkal kritizált. Borzalmas, hogy ez a két ember mit művelt, mind az edzéseken, mind a meccseken (már amikor egyáltalán megjelentek az edzéseken, mert az egyik ilyen játékos, már egyáltalán nem járt edzésre, és egy fillér tagdíjat sem fizetett, még is játszott rendszeresen).

Elképesztő, hogy mit engedtek meg maguknak.

Az egyik játékost például az edző (alapos okkal, és teljesen jogosan egyébként) állandóan korholta, kritizálta (és „ásta” Őt az ügyvezetés előtt is), de Ő maga, sehogy sem akarta végleg kitenni a csapatból, pedig alaposan megérdemelte volna. Volt is egy bajnoki mérkőzés közben történő eset, amikor két saját játékosunk (...közöttük természetesen okozóként az egyik jómádár), a bajnoki meccs közben kis híján összeverekedett a pályán (már lökdösődtek, és anyázták egymást **alpári módon**, ott az ellenfél-, és a játékvezetők-, no meg a nézők előtt, ...úgy kellett Őket szétválasztani). Egy ízben, amikor már nem lehetett a problémát a szőnyeg alá söpörni, tartott is az edző a csapatban emiatt egy megbeszélést, és szavazást is. Ekkor a csapat tagjai, szinte teljesen egyhangúan (volt egy - két tartózkodó azért), úgy döntöttek, hogy elég volt ebből a két játékosból (különösen az egyikből), és senki nem akart velük tovább játszani.

Ezután, a szavazás után az edző megkérte az ügyvezetőt (!), hogy rakja ki Ő, ezt a játékost (?), ...amit egyébként, ez a játékos már jó régen meg is érdemelt. (Tehát nem vállalta fel karakánul ennek a felelősségét személyesen, pedig ezzel tekintélyt is szerezhetett volna a maga számára.) Ez meg is történt. Az ügyvezető felhívta ezt a játékost telefonon, és megkérte, hogy menjen le sebesen a második-csaphoz, **ne látogassa többé az első-csapat edzéseit**, és a következő átigazolási szezonban **távozzon végleg az egyesületből !**

Egy hét múlva (!), az edző félóráig könyörgött az ügyvezetőnek, hogy hagy kapjon ez a játékos még egy esélyt, és hagy jöjjön vissza a csaphoz. OKÉ-, jó-, rendben van, jöjjön, kapta a választ (...**nagy-, óriási-, és kapitális hiba volt ezt lehetővé tenni az edző számára** — kell ezt nyíltan és önkritikusan bevallani —, **el kellett volna ezt a kérést utasítani az egyesület vezetése nevében**). A többi játékos szinte őrtjögött emiatt. Ismét csak „erodálódott egy csöppet” a csapategység.

Nos hát, itt (...is) lehetett pontosan látni, hogy miként kell/lehet, egy csapatközösségben széthúzást kelteni, miként kell egy közösséget teljesen szétzilálni, sőt egy egész egyesületi vezetést nevetségessé-, pitivé-, no és tekintélyvesztetté tenni. **Ez óriási hiba volt az edző részéről.** (Meg az ügyvezető részéről is, aki ezt megengedte.)

Az már természetesen nem volt meglepő, hogy **ez a játékos egyáltalán nem húzta meg magát ezután sem, csinálta tovább a viselt dolgait.** Majd ezt látva és megunva az ügyvezető — az edző megkérdezése nélkül —, azonnal kidobta ezt a játékost.

4. Már az első perctől kezdve a csapat körül olyan rendetlenség keletkezett, ami egyértelműen a teljes csapat minőségromlását jelentette.

Szerteszét hagyott labdák-, jelölőtrikók-, kosz - piszok mindenhol-, széthagyott papírok az irodában. Edzések, és meccsek után össze nem szedett-, elvesztett kulcsok-, tárva-nyitva hagyott szertár-, és nyitva hagyott mosókonyha. Meccs után az öltözőben, a földön hagyott használt sportfelszerelés-, meccs után kint hagyott szögletzászlók-, és egészségügyi táskák, ...három hullámban eltűnt (...**könnyen lehet, hogy ellopták a három – négy napig is nyitva hagyott szertárból ?**) kb. 50 db jelölő trikó-, stb; stb; ...**sorban egymás után.** Bármilyen kritikával is illette az ügyvezető a csapatot, és magát az edzőt is, ez Őt egyáltalán nem érdekelte. Úgy vélte, neki ez nem feladata, Ő ezzel nem törődik. Egyszerűen nem érezte, hogy ezzel saját maga alatt vágja a fát.

Meg kell jegyezni, hogy **ez teljesen újdonság és meglepő volt**, mert mind (és főleg !) a Takács időszakban, de a Bernáth György által vezetett időszak alatt sem, ilyen egyáltalán nem volt. Takács Jenő a játékosokkal minden esetben határozottan rendet rakatott maguk után, Bernáth György pedig, ha ez nem sikerült neki, akkor akár saját kezűleg, saját maga is rendet rakott.

No, ennek a nyomai nem maradtak meg.

Hetenként kellett külön rendrakó **akciót** végrehajtani utánuk. Megesett többször is, hogy a szertárba nem lehetett bemenni az oda bedobált-, behányt-, behajigált labdák, bóják és egyéb sporteszközök tömege miatt, egyszerűen nem lehetett kinyitni (a befelé nyíló) ajtót. Az szinte rendszeres volt, hogy meccsek után kint hagyták a szöglet zászlókat, azokat nem szedték össze a mérkőzés végén.

Az edző saját maga **nem volt hajlandó ezekkel az apró problémákkal foglalkozni**, és nem tartotta kivitelezhetőnek azt sem, hogy a különböző feladatokra felelősöket jelöljön ki. Úgy ahogy van, egyáltalán nem érdekelte ez az egész.

Hogy azután, amikor az ügyvezető megígérte, hogy jó, akkor majd Ő jelöli ki a felelősöket akkor ezt már nem tette meg (már nem volt értelme, mert annyira szétesett már minden, ...az egy adott pillanatban lett volna hatásos még az elején), és inkább saját maga rakott rendet ezután már mindig a csapat után.

5. Egyébként is az edző által alkalmazott kommunikációs-technika az volt, hogy minden kritikára úgy reagált, hogy visszatamadott. „**Ezt a taktikát**” (sajnos, mint a későbbiekben látjuk majd-, ...**hogy „csak is ezt”**) úgy tűnik nagyszerűen elsajátította. Minden kritikára azonnali ellentámadás..., önkritika egy lepkesóhajtásnyi, annyi sem-, és egy harmatcseppnyi változtatás sem. Konokul tovább a leejtőn.

Általános „máról-holnap élés”-, és hosszabbtávú gondolatok nélküli vegetálás vette kezdetét.

Nagyon jellemző volt erre az általános máról-holnapra élésre az, hogy **a 2012/13-as bajnokság végén megnyert ezüstérmeteket sehogy sem lehetett a csapat számára**

kiosztani (!!!). Az edző, kizárólag az edzések, megtartására, és a meccsek levezénylésre korlátozta a saját tevékenységét, semmi mással nem foglalkozott ezen kívül.

...Egyszerűen nem volt rá alkalom. Nem volt ünnepélyes hangulat erre, és nem volt alkalmas terminus soha.

- Az edzések során nem lehetett, mert akkor mindig „hiányoznak néhányan-, ...a csapat számára fontos emberek”, és soha nem volt ott mindenki.
- Meccsek előtt nem lehetett, mert az „elvonja a figyelmét a csapatnak” a kezdődő mérkőzésről.
- Meccsek után nem lehetett, mert „akkor mindenki ideges volt”, stb.

Az ügyvezető kb. öt alaklommal szólt az edzőnek ezért, és szállt rá erre a témára. ...**Ki kellene osztani már érmeket !** Minden esetben lepergett ez a téma az edzőről. Talán, **nem tartotta ezt fontosnak**, egyszerűen **nem igényelte ezt a kis csipetnyi ünnepet**, és megható pillanatot. Nem érezte, hogy ezek a pillanatok pedig nagyon fontosak egy csapat életében, hiszen **ez adja meg a csapat játékosállományának összetartozásának, és egy közösségnek az értékét, az elnyert díjak kiosztása.** Erre egyáltalán sem volt érzéke, sem figyelme, és **Ő** sem tartott erre igényt, különös tekintettel arra, hogy a megszerzett ezüstéremre eleve **megvetéssel gondolt**, és azt nem elért nyereménynek, hanem kudarcnak tartotta. (Az érme, kivétel nélkül, furcsa mementóként, mind a 25 darab, ott van a vitrinben egy félreeső helyen.)

De csapatkép sem készült egyébként erről a csapatról. Úgy múlik majd el pár év, hogy ennek a csapatnak nyoma sem marad majd az A.C. Zrínyi életében. Ez sem volt a „**vezetőedző**” számára fontos.

Ezek a tényezők — úgy látszik —, mert nem tartoztak hozzá, az általa kizárólagosan preferált alaptevékenységhez, nem érdekelték. Sőt amikor már ráégett ez a probléma a csapatra, akkor visszatámadott, és az ügyvezetőt hibáztatta ezért, akinek rajtuk kívül, még 11 másik csapattal kellett volna foglalkoznia.

6. Külön problémát jelentett továbbá az, ami azután, az egészen kiváló edzések után a mérközéseken történt. Egyszerűen nem volt a csapatnak igazi — pontosabban —, semmilyen taktikája, és ha meccs közben az ellenfél valamit változtatott arra nem reagált, hagyta menni a dolgokat „úgy, ahogy puffant”. Az edző összeállította a csapatot, ...úgy, ahogy gondolta, majd a játékosok felmentek a pályára és játszottak, ...úgy, ahogy tudtak, és nagyjából, ahogy akartak. Már az elején feltűnt (**már akkor is, amikor még egymás után sorban nyertük a meccseket**), hogy **a védekező-, bekkelő csapatok ellen egyáltalán nem tud játszani a csapat**. Ostobán megy előre, eszetlenül.

Volt, hogy hét közben megvertük edzőmeccsen az egyik NB III-as csoport 6. helyezettjét, a Csepel Indotek csapatát (...**jó tudjuk ez csak edzőmeccs volt, azonban ezt később meg is ismételtük, ...tehát nem volt ez akkor véletlen**), majd hétvégén a BLSZ III. egyik leggyengébb csapatát egy góllal, óriási — és meg nem érdemelt szerencsével —, kín-keservesen tudtuk csak legyűrni.

Látható volt messziről is, de főleg egy a szakmához csipetnyit értő ember számára is, hogy azok ellen a csapatok ellen, akik nyíltan játszottak, és támadtak ellenünk, azokkal nem volt baj-, azokkal bármikor felvette a versenyt ez az igen jó képességű játékosokból álló

társaság. Akár még a NB III-sokkal szemben is. De ha a másik oldalon volt már egy sóhajnyi tudatos taktika, és elgondolás-, a védekezés trükkjeivel, **akkor azonnal vége volt mindennek. Aki nem akart, még az is le tudott például kontrázni minket.** No, és éppen ezért tudtunk mi a magasabb osztályú ellenfelek ellen edzőmeccseken jól játszani, mert azok egyáltalán nem akartak ellenünk védekezni. Edzőmeccseken minek ?

Többször említette is az ügyvezető az edzőnek, hogy ne NB III-as-, meg BLSZ I-es ellenfeleket kössön le edzőpartnernek, hanem a BLSZ IV. leggyengébb csapatát hívja meg, mert **azok ellen nem megy nekünk !** Nem igazán értette meg, hogy miről van szó és nyilvánvalóan hülyeségnek tartotta ezt.

Nos, nézzük csak kikkel szemben veszítettünk pontokat (a bajnoki végeredmények szempontjából).

- MFC Favorit (5. ill. 5. helyezett):
 - 0 : 0
 - 0 : 3
- Istenhegy (10. ill. 8. helyezett):
 - először kín keserves 1 : 0-ás győzelem a 91. percben, majd
 - 0 : 0

Ahol, az ellenfél kezdő csapatában nincs is 35 év alatti játékos, de a 80 %-kuk 40 év feletti.
- Inter 04 (9. helyezett):
 - 1 : 2
- 33 FC (mely ugyan jó helyen áll, és erős csapat, de szinte csak kontrázik, két jó csatárral, és végig védekezi a meccseit, 3. helyezett)
 - 1 : 3
- Lánchíd (12. helyezett):
 - 2 : 2.

Ezek a csaptok túlnyomórészt (ebből talán csak a 33' FC, és az Inter 04 kivétel) öreg, és **masszívan védekező csapatok !!!** Ezt mindenki tudja róluk.

Látható, hogy ezek ellen a csapatok ellen, összesen veszítettünk 15 pontot, **miközben a nálunk semmivel sem jobb, és még is később bajnokká lett csapatok. simán verték őket 2 – 5 góllal.**

(Megjegyzés: Ez a probléma többször is szóba került a két vezető között, **...”falra-hányt borsó”.**

Egy ízben az ügyvezető „*dafke*” elhozott egy alsóbb osztályú ellenfelet edzőmeccsre, akiről tudva levő volt, hogy öreg-, lassú-, de nagyon rutinos védelme van, nagyszerűen tolódik, védekezik, és van mindössze „egy db” gyors-, képzett jó csatárunk is. No

meg — még saját-maguk szerint is —, ha irányítani kell a játékot, akkor bajban vannak, és csak akkor tudnak jól játszani, ha kontrázni lehet. Persze, hogy 3 : 0-ra simán kikaptunk tőlük.

Az edző által erre adott magyarázatok a következők voltak:

- a Pityuka kihagyott két helyzetet,
- a Mutiyka kapufát rúgott,
- a Sutyika meg lyukat rúgott a kapu előtt,
- és az Amuka meg mellényült a labdának,
- és így tovább stb; stb.
 - Tehát, ...a napkitörések miatt volt az egész.
- Meg hogy ez csak egy edzőmeccs volt, nem kell ebből semmiféle következtetést levonni, egy bajnoki-meccs természetesen más lenne, és egy bajnokin simán lemosnánk 10-ből 10-szer ezt a csapatot. No, meg, hogy Őt valójában nem is érdeklik az edzőmeccsek végeredményei.

...Ennyi volt „a végkonklúziója” ennek a meccsnek. És továbbra sem volt hajlandó egy pillanatig sem elgondolkodni azon, hogy mit kéne-, lehetne tenni egy bezárkózó, bekkelő ellenfél ellen. Az hogy valaki mástól, például az ügyvezetőtől tanácsot fogadjon el ? Uram Isten dehogy is !!! Még csak az kéne ! És mivel ezt már évekkkel az előtt Takács Jenő sem volt hajlandó megtenni, így az A.C. Zrínyi már több mint három és fél éve (!) tehetetlenül-, feltett kézzel ment ki a bekkelő csapatok ellen.

Sorozatban meg lehetett „volna” (!) látni, kis szakmai hozzáértéssel, hogy a saját 16-ára beszorított gyenge csapat, csak arra ügyel, hogy elbikázta a labdát a kapuja előtt.

Egyszerűen képtelen volt az edző ez ellen megoldást találni !!!

De nem csak, hogy képtelen volt erre, hanem „makacsul, és kőfej-ostobán” nem is volt hajlandó erre. Mint az egyszeri számár, amelyiket ha jobbra húzzák, akkor balra megy (lehet csak a saját tudatlanságát, szakmai képzetlenségét, vakságát és hozzá nem értését kompenzálta makacssággal, és azt így leplezte el, ...ki tudja ?) !!!

(Megjegyzés: Ebben a kérdésben mintha összebeszéltek volna Takács Jenővel, és mind a kettőjüknek,

/Takács Jenőnek is, és Czákó Andrásnak is/ volt egy ugyan olyan mondata, ami SZÓ-SZERINT megegyezett egymással, ...csak közben eltelt több mint 3 év, és két teljesen külön olyan ember mondta ki ugyan azt, akik nagyon nem is ismerték egymás. ...Még is, úgy tűnik rokon lelkek voltak /hiszen, Takács Jenőnek sem volt halvány gőze sem az ilyen bekkelő csapatok ellen való játékról/, ez pedig így szólt:

„Csak nem fogom itt hátul tologatni a labdát a csapattal, én támadó játékot játszatok”.

Inkább potyogtatták-, dobálták el egymás után számolatlanul a pontokat, hulla gyenge csapatok ellen, de ettől a tévedésüktől nem tudtak, és nem is akartak eltávolodni.

Két makacs, konok szittyá ember, aki a saját szakmai hiúságát mindennél előbbre tartotta-, főleg előbbre, mint az ésszerűséget, és a csapat érdekeit. ...Inkább hulljon a férgese, de egy jottányit sem engedtek a maguk álláspontjából. És minél inkább beigazolódott a tévedésük, annál inkább önfejűen ragaszkodtak hozzá.

Több ízben is megpróbálta az ügyvezető leültetni és szakmailag megvitatni vele ezt a kérdést, még szakmai videót is vetített neki a problémáról. **Mind hiába.** Ült összeszorított szájjal, üveges tekintettel, és nem volt hajlandó semmin változtatni. Álláspontja az volt, hogy **Ő a vezetőedző, hagyják Őt dolgozni,** és ne szóljanak bele a munkájába ! Közben, meg minél gyengébb csapat ellen játszottunk, annál kínosabb volt a dolog, és nem is csoda, hogy a játékosok persze kezdték magukat rosszul érezni, és kezdtek zúgolódni, mert látták, hogy valami nagyon nem működik. Azt nem tudták, hogy mi, csak azt látták, hogy ...**”valami”**.

Egyszerűen képtelen volt megérteni, hogy ha egy gyenge ellenféllel szemben játszunk, akkor a halmozott labdatartási %-os arány nem előny, hanem éppen-hogy hátrány, és önvészélyes a számunkra (...lehet hogy, vagy nem terjedt ki erre a szakmai intelligenciája, és teljes szakmai vakságban szenvedett, vagy kevélyen azt gondolta, hogy neki aztán ne magyarázzon egy outsider, ...aki neki a cipőfűzőjét be nem kötheti, ...ki tudja, ...lehet ez is, és lehet az is, ...ez valószínűleg már mindörökké megfejthetetlen is marad).

Hamisítatlan **„Déjá vu”** érzést jelentett (Takács Jenő után), hogy nem lehetett meggyőzni arról, hogy ...ha letámadjuk az ellenfelet a saját térfelén, és ...ha nem engedjük a kapu elől kijönni Őket, ...ha a kapujuktól 20 – 30 méterre elszedjük tőlük a labdát mindig, valamint, ...ha az egész meccsen nem is kell focizniuk, és bőven elég nekik az, ha a kapu elé beásva-, befeküdve rugdossák a labdát amerre látják, akkor ez számunkra önvészélyes, és ez nem vezet jóra. Erről a merő ostobaságról nem lehetett Őket lebeszélni, ...egyiküket sem. Azt hajtogatták mind a ketten, hogy márpedig Ők nem hajlandók védekeztetni (...**”hátról tologatni”**) a csapatot, és Ők csak támadó játékot akarnak játszani (Id.: fentiekben).

Makacsul nem értette meg Ő sem, hogy az ostoba, eszement rohamozás, nem egyenlő a támadójátékkal. Hiába játszik nálunk az osztály három leggyorsabb csatára, ha belekényszerítjük őket, önpusztító taktikánkkal, hogy 50 éves-, 100 kilós hátrédekkel tusakodjanak a 16-os vonala, és a 11-es pont mélysége közötti 5 méteren belül.

Mindhiába !!! Ez süket fülekre talált.

És lassan kezdték is a játékosok elveszteni az önbizalmukat. Ennek következtében elképesztő mennyiségű helyzetet hagytunk ki. Meccsenként minimum 10 helyzet kellett ahhoz, hogy egy csóró gólt tudjunk rúgni. Minden meccsen legalább-, és minimum kétszer, 3 méterről is fölé tudtuk vágni a labdát, és közben számolatlanul rúgtuk a kapufákat is.

Arra sem volt hajlandó, hogy a kapu előtti befejezést gyakoroltassa a játékosokkal ! Amikor a kapura lövést gyakorolták ugyan is a csapattal (...**na hát, abban sem volt köszönet**), nagy nyugalommal nézte, hogy 20 lövésből 18 fölé, és mellé megy. Nem szólt egy szót sem azért, hogy minden játékos, unósuntalan **„baromi erővel”** bombázza szét a labdát. Nem buzdította Őket egyáltalán a nyugodt-, félerős-, célzott lövésekre, és nem szorította Őket arra, ...még edzéseken sem, hogy a kapuba találjanak. Hát akkor csoda, hogy a meccsen 10 helyzet kellett egy nyomorult gólhoz ?

2013 tavaszán (...egy darabig számoltuk) 10 meccsen **18 (!)** kapufát rúgtunk. Szerinte, ez véletlen és ez a balszerencse dolga volt. Határozottan visszautasította, hogy ez ilyen mennyiségben már nem véletlen, hanem edzői hiba. Akadt olyan kupameccs, amikor

10 percen belül háromszor lötték baromi-erővel, **3 méterről (!)** telibe a kapufát, miközben teljesen üres volt a kapu, ...csak lazán be kellett volna passzolni.

Borzalmas volt ezt az ostobaságot meccs-mint meccs-, újra és megint újra átélni, mert ezt Takács Jenőnél, 3 évvel ez előtt egyszer már meg kellett emészteni.

2012 telén azután, 3 nagyon jó játékos elment a csapattól (volt aki vidékre ment, egy NB III-as csapathoz „*padra ülni*”, volt aki véglegesen sérültet jelentett, és volt aki egyszerűen eltűnt).

2013 tavaszán, **májusra** azután, kipukkadt a lufi, teljesen összezuhant a csapat. Májusban, az akkor lejátszott négy meccsből kettőt elvesztetünk, egy döntetlen lett, és csak egyet nyertünk meg. Ezekben a májusi meccseken **8 pontot veszítettünk**. Ezen azután, el is ment a bajnokság, és csak ezüstérem lett belőle.

Ezt az ezüstérmet a csapat-, és az edző is — nincs rá jobb szó —, tragédiaként fogta fel-, élte meg !!! Egy minimum BLSZ II-es élcsapat-szintű társaságot sikerült egy év alatt teljesen szétzilálni és leépíteni.

Nem lehet azon már csodálkozni, hogy 2013 nyarán (!) újabb öt jó játékos elment a csapattól. Nem alakult ki egy év alatt az A.C. Zrínyi identitásuk. Mi kötötte volna ide Őket ?

Közösség-, összefogás-, összetartozás egyáltalán nem volt. Többen pedig, egyszerűen (...el is mondták) azért mennek el innen, mert az új helyen nem kell ilyen erősen edzeni.

Nyilvánvalóan, Ők ide bajnokságot nyerni jöttek, **ezt ígérte nekik az edző**, és akkor egy koszos ezüstérem lesz belőle ? **Az kell a kutyának.** El innen messzire !

A 2013/14-es bajnokságnak már egy erősen meggyengült csapattal mentünk neki, **de ez még mindig kiemelkedően az egyik legjobb BLSZ III-as csapat volt.**

7. Erre az időszakra (...2013 őszi szezonjára) a következő történések nyomták rá végleges hatásukat.

A következő történet:

Elkezdődött az alapozás, úgy-ahogy (a tőlünk elment jó játékosok nélkül, és jóval lecsökkent létszámú játékosállománnyal). Új játékos már nem jött hozzánk és ugye, (mint már fentiekben említettük), megint elment tőlünk öt kezdő játékos. 2012 ősztől ez már összesen 8 fő tőlünk (...az edzőtől) elment játékos.

Az edző pedig többé, már nem hozott magával kész edzéstervet, az edzésekre való felkészülésre már nem fektetett annyi figyelmet-, energiát, csak úgy „*pacekból*” állt neki az edzéseknek (ami jegyezzük meg gyorsan, **még így is jó minőségű volt**, azonban már nem volt benne többé meg, a tudatos felkészítés).

(**Megjegyzés:** A következő sorokat azért kell kiemelten, és ilyen részletességgel rögzíteni és leírni, mert alapvetően határozta meg az egész csapat, sőt a teljes felnőtt szakág életét is.)

Megkezdődtek a felkészülési, edzőmérkőzések is, és az első három mérkőzést **teljesen kilátástalan játékkal**, (BLSZ III-as-, és BLSZ IV-es) alacsonyabb osztályú ellenfelekkel szemben (...érdemes az ellenfeleket meg is nevezni: a **BLSZ III-as ERDÉRT-**, és **Törökbálint-**, valamint a **BLSZ IV-es Maximo** ellen) el is veszítettük sorban.

Ekkor, és ezután, sor került egy keményebb megbeszélésre is a két vezető között, és komoly górcső alá került a mérkőzéseken alkalmazott „nem létező” taktika, szervezetlenség, és az ügyvezető, „majdnem”, szó szerint utasította az edzőt egy-két változtatásra, aki saját maga is eléggé kétségbe volt esve a pocsék játék miatt, ...és **ekkor, mint ha változtatni is lett volna hajlamos**.

És lón', az ezután lejátszott három további felkészülési mérkőzésen, „**magasabb osztályú**” **ellenfelekkel** szemben (!), mindannyiszor győztünk, és úgy, hogy még gólt sem kaptunk (említsük meg ezeket a meccseket is: a **BLSZ I-es Hegyvidék** kétszer egymás után, **oda-vissza, valamint a BLSZ II-es Budatétény**). Kifejezetten élvezetes, és főleg eredményes játék alakult ki ezeken a meccseken. Ezek a győzelmek ekkor szenzáció számba mentek, és miközben a három meccsen rúgtunk, 9 gólt, közben pedig egyet sem (!!!) kaptunk. Kezdett mindenki reménykedni.

Történt közben, hogy az edző rábeszélte az ügyvezetőt, hogy **csináltassanak a csapatjátékról** egy erre szakosodott Kft. segítségével elemzést ! Ezért, 50.000 Ft-ot fizettünk ki. OKÉ, rendben — született meg a döntés —, rendeljük meg az elemzést !

Majd megkezdődött a bajnokság, és elsőre azt a MFC Favoritot dobta ki számunkra a sorolás. Így tehát, azzal a csapattal szemben kezdhettünk, amely csapat egyenesen az A.C. Zrínyi mumusa volt. Az előző bajnokságban egyszer kikaptunk tőlük, és egyszer pedig döntetlent csináltunk velük, ...és ha úgy vesszük, **rajtuk ment el az előző bajnokság**, mert 5 pontot veszítettünk **csak velük szemben**, miközben 9 ponttal lemaradva kerültünk a második helyre.

Ez az ellenfél, a MFC Favorit testesítette meg számunkra az ördögöt. Hátralébb, rutinos-, erős-, „**súlyos**” hátvédek, és elől két nagyon gyors-, labdabiztos-, minőségi csatár.

Nos, **3 : 0-ra simán lemostuk Őket** úgy, hogy mi, mind a három helyzetünket kihasználtuk, és az egyébként igen magas színvonalú mérkőzésen az ellenfélnek momentuma, és helyzete sem volt. **Káprázatos-, tudatos, és érett taktikával játszottunk. Nos, ezt a meccset vette videóra az elemzést végző Kft.**

Ezután a meccs után, **valóban értékes, és csodálatos (!) anyagot kaptunk** a megrendelt elemző munka után. Külön, játékosonként megkaptunk a passzolási %-okat, az egyénekenként mért futás teljesítményt, és a mérkőzés részenként-, szektoronként szétbontva elemezte is az anyag, a játékot-, a teljesítmény szempontjából. (Ilyen elemzést **eladdig Magyarországon csak az NB-és csapatok, vagy nemzetközi profi csapatok szoktak készíttetni maguknak.**)

És következett a második mérkőzés (az **Istenhegy mérkőzés**), amely 0 : 0-ra végződött úgy, hogy közben 8 helyzet hagytunk ki, közöttük 2 kapufával, ...miközben az ellenfélnek egyetlen helyzete sem volt.

Azonban a mérkőzés előtt egy döbbenetes esemény történt, ami, ...hogyan mondjuk, alaposan „bemelegítette” a csapatot.

Amikor az öltözőbe vonulás előtt az edző meglátta a mérkőzésre kivezényelt játékvezetőt, azonnal elkezdett szitkozódni, hogy na, „csak ez hiányzott, ezt a hülyét küldték ki”. Na, „ennél azután biztos nem fogunk győzni”, „ez majd jól elintézi minket”.

A csapat tehát, úgy ment ki a pályára, hogy az edző gyakorlatilag arról gyözködte a játékosokat, hogy ma úgy sem fognak győzni !

Szinte erről szolt az egész mérkőzés előtti öltözői taktikai felkészítő megbeszélés-, eligazítás. ?????????

Mintha teljesen megzavarodott volna az edző. ...Teljes elmebaj.

Agyalágyult hangulatban jöttek ki a bemelegítésre a játékosok, és már a megszokott bemelegítést sem hajtotta végre. Az edző, **duzzogva, sértődötten leült a padra**. Az ügyvezető, Pintér János szó nélkül nézte ezt az egészet, lehetőleg távolról (...a meccsek előtt ugye, nem lehet beleszólni a dolgokba !!), és csak tétlenül bámulta a történéseket. A játékosoknak kellett észrevenniük, hogy maguknak kell bemelegíteniük, így aztán önállóan is melegítettek be, ...persze úgy ahogy.

(Megjegyzés: Mielőtt tovább mennénk a történetben, meg kell jegyezni, hogy a játékvezető az egész mérkőzést különösebb hiba nélkül, magas színvonalon vezette le, és lényegesebb hibát, az egy két szokásos és bagatell-, szóra nem érdemes les-, vagy taccshiba-, ide is, oda is, ...nem követett el. Különösebb negatívumok nélkül ment le a meccs, bár az edző, azért a pályán kívülről többször megpróbált belekötni a játékvezetőbe. Azonban az egyrészt nem vette föl a pályán kívülről történő bekiabálásokat, másrészt, egy idő után, az ügyvezető már ott helyben rendre is utasította az edzőt, ...de sajnos, ezzel nem volt vége, ...de ezt majd alább láthatjuk.)

A mérkőzésen az ellenfél, foggal-körömmel védekezett, mi pedig (...ld.: **fentiekben**) egymás után hagytuk ki a helyzeteket futószalagon. Ekkor is volt több kapufa-, két esetben három méterről való „**fölé bombázás**”, „egy - az egyben” a kapus hasába való labdabelerúgás, és egy 0-ról való melléfejelés is (...**8 helyzet, ...mint említettük**). Részünkről, egyszerűen elképesztő-, ...szinte burleszksfilmbe illő jelenetek folytak a pályán.

Majd úgy, a mérkőzés 60. percétől kezdve az edző egyszer csak elkezdte az ellenfelet ócsárolni (...**a játékvezetőről átszállt az ellenfélre**), hogy „mit csinálnak, ez nem foci”, „ez semmi”, „a labdába nem tudtok egy egyenesen belerúgni”, „veletek nem lehet játszani”, „bunkók”-, „favágók”-, stb; stb.

Az ellenfél egy ideig tűrte, majd elkezdtek neki visszaszólógatni keményen, és bizony, botrány közeli helyzet alakult ki. Úgy kellett közbelépni, hogy ne alakuljon ki verekedés meccsközben-, vagy esetleg utána.

És — el ne felejtjük —, hogy egy estben, úgy a 80. perc tájékán az ellenfél tizenhatosának a jobb szélén, saját játékosunk, alattomos-, és durva módon alárúgott az ellenfél egyik játékosának. Majdnem tömegverekezés robbant ki az egyébként sportszerű mérkőzésen. Lehet, hogy azonnal ki kellett volna állítani ezt a magából kivetkőzött játékosunkat. ...**Maradhatott a pályán...**, „**a hülye**” játékvezető döntése következtében, „**aki majd jól elintézi bennünket**”.

Mérkőzés után azonnal, ...anélkül, hogy az öltözőbe felment volna, fogta a cókómókját, és mindent ott hagyva, azonnal, feldúltan távozott.

Másnap az ügyvezető felhívta telefonon, és arról óhajtott volna beszélni vele, hogy ...miként, és miért viselkedett így, és hogy ...**nem lehet egy csapatot úgy kiküldeni a pályára, hogy ma úgy sem fogtok nyerni**. No meg arról is, hogy ... az ellenfelet egyébként nem nagyon kéne szidni, ugyan is:

...nem lehet azért megharagudni az ellenfélre, mert az arra törekszik, hogy bennünket akadályozzanak, és olyan eszközökkel, amelyek a rendelkezésükre állnak. És az teljesen természetes, hogy nem akarnak a meccsen kikapni, ...és

nekik éppen az a dolguk (ezért jöttek), hogy győzzenek, **miközben mi, ugye 8 helyzetet hagyunk ki futószalagon.**

És éppen azért nem kell, mert így a saját játékosaink felelősségét kenjük el, és a saját hibáik alól mentjük fel Őket. Felmentjük Őket az alól, hogy elcseszték a meccset, és ezt semmiféleképpen nem célszerű kisebbiteni. És persze, hogy **a meccsen történeteket egyáltalán nem célszerű rákenni az ellenfélre**. Mást kikiáltani bűnbaknak, ez pedig a saját felelősség alól való kibújás, semmi más.

És az is elhangzott, hogy abba kellene azonnal hagyni azt, hogy olyan dolgokkal foglalkozunk (...játékvezető-, ellenfél-, ...időjárás-, és a csillagok állása, stb.), melyekre nekünk nincs ráhatásunk. Inkább azzal kellene foglalkozni, hogy megint miért hagyunk ki 8 helyzetet !

Eközben az edző ima-malom módjára, csak azt hajtogatta (...más érve nem lévén), hogy ezzel az ellenféllel szemben nem lehet, és senki nem tud játszani (a játékvezetőt már nem emlegette, úgy látszik az már nem volt többé hülye), és az ilyen csapatokat nem szabadna a bajnokságban játszani engedni. Majd megsértődve lecsapta a telefont beszélgetés közben, és azután több napon keresztül azt nem is vette fel.

Mi tagadás ez után az eset után **az ügyvezető is belátta**, hogy teljesen feleslegesek a hasonló beszélgetések (...süket beszélget a némával, a japán a kínaival). Nincs értelme.

Nincs mit a továbbiakban többé egymással szakmailag megvitatni !

(Megjegyzés: Nem is tette többé, egy szót nem szolt azután többé erről már az edzőnek — és egyébként is, szakmai dolgokról soha többé nem esett már ezután szó igazán a két vezető között, ...átfogó és elemző szinten semmiféleképpen, ...ez a szakasz ott az Istenhegy meccs után véget ért a két ember között —, **csak magában füstölgött, és emésztette magát ezért, ...és saját magát hibáztatva, hogy miként léphetett bele Takács Jenő után még egyszer ugyan abba a folyóba.**)

De mint azt a fentiekben említettük már, ...ezzel nem volt vége. Folyt, haladt tovább a bajnokság.

- A 3. fordulóban 6 : 1-re vertük a GRAFITÓ csapatát, (amely a bajnokság őszi szezonja végén a 6. helyen végzett, **miközben az a csapat, az Istenhegy**, amelyikkel ugye nem lehet játszani..., **csak a 9. lett**, ...úgy tűnik más tudott velük játszani, ...csak mi nem). Erre a Grafító meccsre az edző utólag azt mondta, hogy „ilyen hurkakat” még életében nem látott.
- A 4. fordulóban a KÖZGÁZT vertük 3 : 0-ra (akik ekkor 4. helyen álltak, és nyugodtan kimondható, hogy masszív küzdős-, és frankó, jó kis csapat, ...ezután, a kommentár az volt, hogy **„ezek nem voltak ellenfelek”**)
- **És jött a Previt meccs** (az őszi szezon végén 8. helyen végzett ellenfélről beszélünk). Ahol csapatunk, az **első félidő végén nyugodt játékkal**, 2 : 0-ra simán vezetett, **és akkor történt valami** (!), az edző dülleddszemmel, és vörös fejjel a pálya szélén ordítva, üldözte és hajszolta a csapatot támadásra, rohamozásra. **Megint, pontosan úgy**, ahogy régebben. Teljesen visszakényszerítette a csapatot arra az ostobán rohamozó-, kamikaze stílusra, amit eladdig a csapat a bajnokság során még nem alkalmazott. És megint visszatért az is (a második félidőre), hogy futószalagon hagytuk ki a 100 %-ékos helyzetek sorát. **Elképesztő helyzeteket hagyunk ki !!!** Nyilvánvaló volt, hogy ismét sikerült a csapat önbizalmát megrogyasztani, és teljesen aláásni, és sikerült a csapatok kibillenteni az egyensúlyából.

Úgy tűnik így utólag, hogy **egyszerűen megunta** azt, hogy nyugodt, eredményes játékkal nyerjük a meccseket sorban, — lazán, és nagy gólaránnyal —, és vissza-nyomta, vezette oda a csapatot, rá arra a játékra, amelyet Ő egyedül ismert.

...És ebbe bele is pusztult azután a csapat.

...Ja, az ellenfél ezen a meccsen persze kiegyenlített, és 2 : 2 lett a vége.
...Volt olyan játékos, aki sírva fakadt a meccs után.

- A Közgáz meccsen még nem, de az után (...tehát, már a Prevititt meccsen is), az edző, „*a jóbarátját-, haverját*” (aki kiemelkedően egyébként, az osztály egyik-, ha **nem a legjobb belső védője volt**) a továbbiakban elől játszatta csatár poszton, centerben. ????????

Na most, ez a játékos labdarúgás-szakmailag, „őszinte játékra volt képes”, u.n. „**első szándékú**”, **„egyenes irányú”** játékos volt (**határozott-, kemény-, jól helyezkedő-, és mindenhova oda érő játékos**), de, ...és egyben..., egyszerűen képtelen volt az u.n. másodsándékú-, cseles-, ravasz csatárjátékra.

Sorrendben mentek le később a meccsek úgy, hogy — ez az egyébként kivételesen jó képességű játékos —, **a csapatból a leggyengébb teljesítményt nyújtotta, és a csapat leggyengébb pontja volt.** Olyan helyre tette tehát Őt az edző, amely számára, — a játéktípusa számára —, egyszerűen nem felelt meg.

Amikor az ügyvezető megkérdezte tőle, hogy miért szedte ki ezt jó játékos a védelemből, amikor **a legutóbbi hat mérkőzésen összesen 1 (...az az egyetlen) gól kaptunk (és azt is egy 6 : 1-re megnyert mérkőzésen)**, azt válaszolta, hogy azért,

„mert az Imi nem érzete jól magát hátul”.

...Erre a válaszra, ...ennek minősítésére már, nem kell vesztegetni elemző szavakat ugye ?

Ahogy mondani szokták, **a tények azok makacs dolgok. Azokkal nehéz vitatkozni !!! Csak meg kell nézni a statisztikákat !** Azok mindent megmutatnak.

A kiváló edzőmérkőzések, valamint a jól induló bajnokság ide - vagy oda, **csodálatos játékelemzés a fiókban** (...hogy voltaképpen miért is kellett elkészítenünk el ezt az elemzést, ...**50.000 Ft-ot kidobva az ablakon ???** ...talán azért, hogy az edző ez alapján tudja, az ott tapasztal játékot azután gyökeresen megváltoztatni és lerontani / ? / , ...no, ehhez tudott ez az elemzés bázist nyújtani, mert másta az edző azt nem használta, ...semmilyen pozitív tapasztalatot és következtetést abból nem vont le), ...szóval **ez a későbbekben az edző számára már nem számított.** És bajnokság közben tanította meg a csapatot veszíteni, és tanította meg arra, hogy megint ne tudják a meccseket a gyengébb ellenfelekkel szemben megnyerni.

A Prevititt meccsen értette meg az ügyvezető, Pintér János, hogy Czakó András amellet, hogy briliáns pályaedző (...**ezt nem szabad elvitatni**):

- egyáltalán nem ért a labdarúgáshoz** (...meccseken egyszerű szurkolói szinten áll), a mérkőzés vezetéséhez nem is konyít, nincs fogalma annak szabályairól, törvényszerűségeiről, és **fogalma sincs a legegyszerűbb csapat-**

taktika alkalmazásáról sem. És ellentétben Takács Jenővel (aki egyébként egészen kiváló motivátor volt), a játékosok motiválásához sem ért.

(Ld.: az Istenhegy meccsen történtek !)

Felmerülhet a kérdés, hogy mit látott-, mit tapasztalt-, és mit tanult akkor, amikor magával a „mágussal”, Verebes Józseffel dolgozhatott együtt ? ...Lehet, hogy kiküldték Őt az öltözőből mindig, amikor a mágus megszólalt ?

És arról meg főleg nincs fogalma, hogy egy csapat taktikáját mindig a csapat sajátosságaihoz, adottságaihoz kell alakítani, és **nem rányomni a csapatra** azt az egyetlen, elavult-, korszerűtlen, és fafejű-ostoba taktikát (...amennyiben ezt annak lehet nevezni)-, amihez úgy-ahogy Ő ért.

- b. **Teljesen elutasítja azt, hogy képezze magát,** nem képes a hibajavításra, és öntelt módon azt hiszi (**abban ringatja magát**), hogy egyrészt Ő hibátlan, ...úgy általánosságban is, és neki nincsenek gyenge oldalai, másrészt, hogy Ő jó edző-, és aki Őt kritizálja, az mind hülye.

Ott van a kezében egy kifogástalan csapatjáték-elemezés, és azt semmire nem használja, azt bár megnézi (...**jaj de szép**), de nem látja (mint egy szurkoló), azt nem elemzi, **és semmire nem is használja, jó helyen van az a fiókban !!! EZ DÖBBETENETES.**

- c. **Inkább** (...önérzetében sértve) **megvereti-, elpusztítja a csapatot,** de hosszabb távon sem hajlandó egy általa, outsidernek tartott, és lenézett edzőtársától tanácsot elfogadni (**ha ugye, már az általa elkészített játék-elemzést nem tudja mire használni**), és azt nem hajlandó huzamosabb ideig alkalmazni. Nem hajlandó erre..., még akkor sem, amennyiben az', egyébként láthatóan, és világosan (...mint láttuk, még az **egzakt statisztikai alapokon is**) sikeres.

(...Félre tőlem átok sátán !)

Ezen a téren is nagyon hasonlítottak Takács Jenővel, aki szintén inkább megverette a csapatát, csak hogy neki legyen mindig igaza és övé legyen az utolsó szó, és minden úgy menjen, ahogy azt Ő akarta. És közben senki ne dumáljon bele az általa kitalált dolgokba, még akkor sem, amikor már világosan látszott, hogy az egy hülyeség.

A Previfitt meccs után (...akkor látszott már, hogy na akkor, ez a bajnokság is elúszott már-, ...és ezzel az edzővel ez már bevégeztetett), már csak az volt kérdéses, hogy mennyire, és milyen mélyre fogunk lecsúszni. Hát végül is, a 2013 őszi szezont mélyen lecsúszva, mindössze 21 ponttal, az 5. helyen zártuk (a 36 pontos első helyezettől tehát, **15 ponttal, ...óriási hátránnyal lemaradva**) Mindezt annak ellenére, hogy ez az A.C. Zrínyi játékosállománya még így is, minimálisan a 2. legjobb volt az osztályban.

Nézzük csak a lecsúszás stációit:

- BLSZ I-es élcsapat szint → 2012 telén, elmegy **három** kezdőjátékos.
- BLSZ II. középmezőny szint → 2013 nyarán, elmegy **öt** kezdő játékos.
- BLSZ III. 2. legjobb csapatának szintje → és 2013 telén, elmegy az A.C. Zrínyi régi, standard, sajátnevelésű (!) **öt** játékosa is.

Ez felér a BLSZ egyik kiemelkedő exodusával. Történt már máshol is ilyen, de általában akkor, amikor egy csapat kiesett. ...És persze különösen nem akkor, amikor

egy csapat 100 %-os teljesítménnyel a bajnokság élén áll-, meg nem akkor, mikor ezüstérmet nyer !!!???

No persze, más csapatoknál az edző nem lehúzta (ld.: konkrétan, az Istenhegy, és a Previtett meccseket-, valamint Imike centerben játszatását, ...mert „Imike nem érezte jól magát hátul”...), hanem vagy csak szinten tartotta, és a tudását kihozta a csapatából, vagy feljebb is erősítette a csapatát.

Ez az edző tehát lehúzta, és „**alul teljesítette**” a csapatát.

Majd végül, már messziről látszott is rajta, hogy az egész egyáltalán nincs az ínyére, nem is érdekli, késve jött ki a meccsre (a gyúrás miatt, két órával előbb kellett volna kint lenni a pályán, a játékosok kint is voltak, ...Ő már nem)-, az edzésekre is-, nem különösebben izgatta már magát semmin, szinte csak a pénzért csinálta már az egészet, és nem vállalt vele már lelki azonosulást.

Határozottan, és bizonytalanság nélkül megállapítható, és nyugodtan ki is mondható, hogy ennek — a még mindig nagyon jó erőkből álló —, és 7 meccs óta veretlenül menetelő, és a meccseket sorban nyertő (kivéve a szerencsétlenül alakuló 0 : 0-ás Istenhegy meccs), és nagyszerű-, a csapat tulajdonságaihoz illő taktikával játszó csapat teljesítményét, az edző húzta le, és rombolta le. Vagy ostoba konokaságból, és direkt-, vagy alapvető szakmai hozzá nem értése miatt. Azért a gyalázatos eredményért, ami ebből a jó csapatból végül is kitélt 2013 őszén,

EGYÉRTELMŰEN AZ EDZŐ A FELELŐS, ÉS A HIBÁS.

Gyakorlatilag a csapatnak az volt ebben a félévben a fő hibája, hogy nem tudott az edző ellen játszani, és nem tudta megtartani az edző ellenében a kialakult játéktílusát.

Kiderült világosan (...ez a határozott vélemény ez alapján a másfél év alapján, amit az A.C. Zrínyi keretén belül eltöltött), hogy ez az edző **nem alkalmas vezetőedzőnek.** Csak határozott alávetettségben, és olyan szakmai stábben képes jól teljesíteni, ahol folyamatosan kontrolálják, ahol igazi, közvetlen főnöke van.

Valamint Őt, csak a pályaedzői feladatokkal szabad ellátni, csak egy csapatra tud koncentrálni. **Továbbá akkor működik jól, ha nincs rajta felelősség !** Ott, és ebben a helyzetben képes magas színvonalon teljesíteni.

És további vélemény, hogy amennyiben továbbra sem képezi magát, ...mint láthatjuk egyelőre, akkor ez, az egész szakmai pályafutása során végig fogja kíséreni.

Sajnos továbbá, úgy tűnik (ez is határozott vélemény), hogy **nem képes maga körül megtartani minőségi játékosállományt !** A játékosoknak nem ad, nem nyújt identitást, nem köti őket az adott közösséghez, és ezért, csak átmenetinek tartják azt, ha az általa vezetett csapatban vele együtt dolgozhatnak.

A játékosok egy csapatban vezetőre-, főnökre vágnak, rendre vágnak, és nem egy náluk is rendetlenebb haverra. Ezt majd később Ő is megérti talán !

Nos, ezeket a tényezőket látva felmerülhet az olvasóban, külső megfigyelőben is a kérdés, hogy no de akkor-, ...no de még is, ...**mi végett volt másfél évig Czakó András az A.C. Zrínyi edzője ?**

Erre van egy általános, és egy konkrét válasz.

A általános az, hogy... (főleg a jelenlegi Magyarországon), mindenki-, és általánosan-, a dolgok leegyszerűsítésére törekszik. Tehát, valaki vagy rendes, vagy nem-, vagy jó, vagy rossz-, vagy rendes, vagy gazember. **Ez viszont nem így van !!!** A dolgok ennél sokkal árnyaltabbak. Nincs csak fehér és nincs csak fekete, ennél sokkal több árnyalat van, létezik. Czakó András az egyértelműen meglévő, sorozatos, és apróbb linkségei, és vezetőedzői alkalmatlansága ellenére (ld.: a fentieket), ...nos, ennek ellenére is, **egy jószívű, aranyos és rendes gyerek, akit meg lehet szeretni, és jó oldalai miatt igen is mélyen tisztelni lehet.**

Akkor nézzük csak konkrétan is ezt a kérdést, és nézzük András jó, sőt kiemelkedő oldalait is:

- **András, a BLSZ jelenlegi edzői garnitúrájának talán legjobb pályaedzője.**

Kifogástalan, sőt briliáns pályaedzői felkészültséggel, tudással, és olyan edzésvezetési képességekkel, amely hamar nélkülözhetetlenné teszi őt egy csapatnál. Nagyszerű kollégáktól tanulta az edzésvezetés módszereit-, technikáját, hiszen ugye dolgozott a legendás „mágus” Verebes József pályaedzőjeként-, majd Tóth Jánossal-, és Pári Sándorral is, a TF két sztár-oktatójával-, tanárával is, akik magas színvonalon megtanították, **és meg is követelték (!) Tőle** az edzésvezetés magas szintű elsajátítását. Tehát, alkalma volt arra, hogy ezeknek a sztár (vezető) edzőknek az oldalán működjön huzamosabb ideig.

Képes arra, amelyre nagyon kevesen, ...és csak az igazi profik, hogy az edzéseket olyan szinten felépítse az elejétől a végéig, hogy annak minden perce értelmes legyen, és egymásra épüljön. Képes arra, hogy egy konkrét alapozás alatt olyan „makrociklust” hajtson végre, amely során a csapat komplett módon felkészül egy bajnokságra. És úgy tudja felkészíteni a csapatot, mind kondicionálisan, mind technikai téren, amely egy NB II-es csapatnak is a javára, és dicsőségére válik.

Pályaedzőnek (!) félelem, és kétségek nélkül ajánlható bármelyik, akár NB II-es-, vagy NB III-as csapat számára is.

És ott, ahol ellenőrzik-, ...ott ahol irányítják-, ...ott ahol a játékosok linkeskedéseivel nem neki kell foglalkozni-, ...ott ahol nem a barátai között dolgozik-, és ...ott, ahol megkövetelik tőle a minőségi munkát-, ...ott ahol nem Ő a fő-főnök-, és ...ott ahol van valaki fölötte, aki kidolgozza a csapattaktikát és azt a meccseken vezeti is, és ott ahol ezt Andrásnak nem kell végeznie.

Ott ahol nem adnak neki tejhatalmat-, ...ott ahol nem engedik meg neki, hogy kikövetelje a magának a teljhatalmat, **majd azzal viszont már ne éljen, és ne funkcionáljon.** Valamint, ...ott, ahol mást nem követelnek meg Tőle, mint a szuperszínvonalú edzések vezetését, nos, **ott nem lesz semmi probléma.**

Továbbá, amennyiben valahol egyszer, **rá tudják venni arra, hogy képezze magát,** hogy mérkőzéseket elemezzon taktikai szempontból, meccseket nézzen (...a szakember szemével), és meccseket figyeljen meg, **a taktika alkalmazása szempontjából,** hogy

ráébredjen az ezen a téren meglévő borzalmas hiányosságaira, hogy önkritikusan képes legyen a hibajavításra, és arra, hogy meccsekre ne csak, és kizárólag szurkolóként tekintsen rá, **akkor meglévő tehetségénél fogva, később, komlyabb feladatokra még is képes lehet. Így azonban... ?**

Látni kell azt is, és ki kell jelenteni, hogy amennyiben megmarad a jelenlegi szinten, úgy képtelen lesz bárhol is első-emberként megtartani huzamosabb ideig (mondjuk 3 évig) maga körül akár csak egy halvány BLSZ IV-es tartalékcsoportot is. És meg fog maradni-, rekedni az utánpótlás-csapatok tartalékcsoportainál (...a maradékoknál) való, „*alkalmazott-, beosztott*” edzői szinten.

- **Edzésvezetési technikája, módszerei korszerűek, és a legmagasabb igényeknek is megfelelnek**, színvonalasak és élvezetesekek. A játékosok-, labdarúgók, szeretnek hozzá edzésre járni. Edzésein mindig sokan vannak, arról nem is szoktak hiányozni (...általában kizárólag, „a tagdíjlovagok” nem járnak hozzá edzésre), és csak komoly indokokkal.

Nagyon magas szinten képes egy játékost felkészíteni, és képes belőle a maximumot kihozni.

- András széles ismeretségi köre, általános népszerűsége, predesztinálja Őt arra, hogy egy csapathoz jó-, minőségi játékosokat hozzon. A játékosok, ismerve Őt, és **tudva-, látva-, hogy nagyon jó edző**, utána is jönnek.

(Aztán, hogy később meg tudja-e tartani Őket a csapatánál huzamosabb ideig, az már más kérdés, mert erre a válasz sajnos az, hogy **nem tudja**. Mert, mint vezetőedzőnek, sem a tekintélye, sem a módszerei nem alkalmasak arra, hogy egy játékost egy csapathoz kössön, és Őt odatartozónak a közösségbe beépítse. Sajnos számára, ezek a kapcsolatok nem tartósak, felszínesekek. Az újonnan hozott játékosok nem vernek gyökeret a klubnál, oda nem kötődnek, és helyzetüket csak átmenetinek tekintik, **majd el is mennek tőle.**)

Ha Czákó András összehasonlítjuk az A.C. Zrínyi valaha volt összes edzőjével, akkor kijelenthető, hogy a rendkívül célra törő, és kiemelkedően hatékony Bán Tibor után, az Egyesület valaha volt legjobb „*funkcionális*” (!) edzője. (Nem a legsikeresebb, nem a legjobb, nem a leghatékonyabb, hanem a leg... „*funkcionálisabb*”).

És akkor jöjjön az edzőtől nagyjából független probléma (melyet a fentiekben már megemlégtünk):

Szóval ejtsünk szót arról, hogy még mi volt a legfőbb probléma ennél a csapatnál.

A csapathoz az edző által hozott, és az Ő hívására hozzánk jött — kb. összesen másfél év alatt több mint 15 — ...játékosok közül, **csupán kettőnek** volt úgy-ahogy komolyabb EGZISZTENCIÁJA. Tehát, a csapatot elborították a „*kétes egzisztenciák*”.

- Többségüknek nem volt rendes állása, foglalkozása.
 - Munkanélküliek voltak,
 - a szüleik-, vagy a felségük-, és akadt olyan is, akit a barátnője tartott el.
- Alacsony iskolázottságuk miatt, megalázó munkákat kellett vállalniuk (volt olyan játékos, aki állandó éjszakai munkát kapott, képzelhető, hogy a 18,30-as edzésre milyen kedvvel jött le, amikor utána 22,00-ra dolgoznia kellett mennie).

- Volt, aki kőművesek mellett dolgozott egész nap, és amellett, hogy fáradtan jött edzésre, érezni lehetett rajta, hogy nem is teljesen józan.
- Többen esti gimnáziumba jártak és érettségizni próbáltak (volt, akinek ez másfél év alatt két ízben sem sikerült).
- stb; stb; folytathatnánk.

Kisebb rosszindulattal el lehetne mondani, hogy eleve azért jöttek ide hozzánk, mert:

- Az előző klubjuknál felhalmozott tagdíjartozást már nem tudták tovább halmozni. Vagy az állandó „*tagdíj viták*” miatt (még akkor is, ha végül is, amikor elhagyták a régi csapatunkat, akkor ott nem maradt kifizetetlen tagdíjartozásuk), akkor is megromlott már körülöttük a levegő.
- Bármi másért (...nyilvánvalóan linkeskedések miatt) már kirúgták őket egy másik csapattól, és éppen csapatok kerestek a maguk számára. És itt nálunk akartak újra kezdeni (...no hát ez nem nagyon sikerült nekik).
- Vagy egyéb tevékenység híján-, jobb híján-, az egész napos lődörgés helyett, (mit csináljanak ?) eljöttek ide, az edzővel-, a haverral focizni.

Nos, el lehet képzelni, fentieket látva, hogy milyen tagdíjfizetési-, — és később éppen emiatt —, milyen edzésre járási morál tombolt ennél a csapatnál „*is*” (...mert sajnos, ez általánosan jellemző a BLSZ összes csapatára is).

Azt sajnos minden játékos tudja, vagy inkább hamar megtanulja, hogy **ha edzésre jön, akkor ott a tagdíjat követelni fogják rajta**. Ha viszont csak a meccsre jön le, ott a meccs előtt súlypontilag már nem erről, hanem a meccsről szól a történet, és ha mégis reklamálnák rajta a tagdíjat, akkor simán azt lehet mondani, „*jaj, most éppen nincs nálam pénz*”. Így el lehet húzni akár három hónapot is, mielőtt végleg kirúgnák a csapattól, és akkor félév múlva megy/mehet egy másik csapathoz tovább.

Ez a tényező tehát, egyáltalán nem az edző hibája volt. Őt abszolút a jó szándék vezette, és játéktudás szempontjából valóban jó, sőt, estenként egyenesen kiváló játékosokat hozott a csapathoz.

Ennek a jelenségnek igazából az elszenvedője volt, és amely végül is, a csapat teljes elpusztulásának alapeleme is lett.

Nos, és akkor elérkeztünk a végéhez. A négy éve tartó folyamat-, és csapatmorál-pusztítás csattanójához.

2013 novemberének végén, az őszi bajnoki szezon végén, a csapat **régi-, sajátnevelésű tagjai** közül öten (!) — ...tehát, nem az újak közül, **akik**, három kivétellel, nagyjából, már mind elmentek addigra a csapattól —, oda álltak az ügyvezető elé (...konkrétan, a szóvivőjük), miszerint el akarnak menni tőlünk !

Öten, a standard, és általunk, ifi koruk óta felnevelt játékosaink közül !!!

És következővel indokolták a távozásukat. Itt kemény edzések vannak, amely teljes odafigyelést, és teljes embert kíván. (Ha csak egyetlen edzésről hiányoznak, akkor már lehet, hogy az utána következő edzést nem bírják rendesen.) **És bár az egész csapat abszolút fel van készítve csúcsra, de hétvégén ebből semmi nem jön ki.** Már a második bajnokságot fogják elbukni annak ellenére, hogy a csapat kiváló játékosokból áll.

Emiatt rosszabbnak érezték a helyzetet, mint amikor valóban gyenge volt, és amikor kiesett a csapat. Ezt pedig, már nem lehet tovább bírni-, meg akarnak újulni-, váltani akarnak, és Ők el akarnak innen menni.

Mit lehetett erre mondani ? Nem így van ? ...**De így van.**

Ha valóban végig nézzük, hogy ezek a játékosok min mentek keresztül itt négy év alatt...?

Akik végig éltek, ...ahogy a Takács időszakban az edző, módszeresen, **miként pusztítja el azt a bajnokcsapatot**, amit éppen Ő épített fel-, ...majd a **Bernáth időszak szerencsétlenkedéseit**-, ...a Czakó időszak hullámvészését, és **azt, hogy egy egészen kiváló-, és erős csapat miként teljesít a meccseken rendre mélyen a tudása alatt**-, ...meg hogy, miként nem tudja megnyerni a bajnokságot az a csapat, amely kiugróan a legjobb játékosállománnyal rendelkezik a bajnoki osztályban-, és ...azt is, hogy miként „engedik át” a bajnoki címet egy olyan csapatnak, amely sokkal gyengébb náluk. ...Átmentek azon szintén, hogy miként lehet megélni **SORSTRAGÉDIA**-ként egy ezüstérmet (amelyet azután ki sem osztanak nekik, mert attól mindenkinek – de legfőképpen az edzőnek –, csak hányingere van)-, ...egy megszerzett érmet, amelyet a csapat nem megnyert, hanem „megveszített”, ...egy bajnoki második helyet, amelyhez nem sikerélmény, hanem kudarc tapad-, ...amikor egy sorozatos győzelmekkel kísért taktikát szüntetnek meg alattuk, minek következtében egymás után nem tudják legyőzni többé azokat a csapatokat akik sokkal gyengébbek azoknál akiket előtte simán elintézték-, ...no és végül, **azt az átjáró-házat, és sáskajárás is**, amit a rengeteg jó-, és néha gyengébb-, idegen játékosok végeztek itt évek alatt a csapatnál.

Nos, ezek után lehet azon csodálkozni, hogy el akarnak innen menni ?

Lássuk be ez a távozásuk, 2013 telén abszolút mértékben-, és teljesen jogos volt.

Igen, ennek véget kellett vetni ! Ezt nem volt szabad tovább folytatni.

De önkritikusan vizsgáljuk csak meg azt is, hogy mi okozta ezt, mert **véletlennek nincsenek**, és mindennek oka van. ...Nos, ezt is elemezni kell és fontos !

A legfőbb probléma az volt, hogy az ügyvezető maga is edző (...**most is az**), és a saját edzői praxisa során soha sem engedte meg senkinek maga sem, hogy bárki beleszóljon az edzői munkájába.

Egy edző munkájába beleszólni-, beleugatni, egyenesen „**Isten káromlás**” a szakmában. És ezt csak a kifejezetten (nincs rá jobb szó !) „**idióta**” vezetők engedik meg maguknak, akik egyenesen a „**teremtőnek képzelik magukat**”. És akik kényszeresen, állandóan mindenbe bele akarnak szólni, és akikkel nem lehet egy levegőt szívni. ...Ismerünk ilyeneket bőségesen.

Nos, ezért maga, szinte az utolsó pillanatig messzemenően vigyázott arra mindig, hogy **fékezze magát, és visszafogja azt, hogy minduntalan beledumáljon az alkalmazott edző munkájába**. Hagyta Őket „**alkotni**”-, ...még akkor is-, és sokáig, amikor azok abszolút hülyeségeket (...néha **elmeosztályos hülyeségeket**) csináltak. Inkább nem ment-, és nem járt ki a meccsre, de szinte **a végtelenségig** hagyta, hogy az edzők, a saját módszereikkel dolgozzanak.

Sokáig... (és általában addig, ...amíg az eredmények ezt egzakt módon ki nem mutatták-, és ...addig, amíg a játékosok el nem kezdtek tömegesen zúgolódni a megtörtént marhaságok miatt), nem találta megengedhetőnek erkölcsi alapon, hogy beleszóljon az edzők- szakmai munkájába.

Tehát, mi is történt mind a három esetben (?), az, hogy **teljhatalommal ruházta fel az edzőket**, ...és amikor már látszott, hogy baj van, **akkor már nem lehetet-, és már nem tudott hatékonyan közbelépni !!!** Akkor már, a vérig-sértett edzőket, nem lehetett visszafogni, és csak összeveszni lehetett (...volna) velük, vagy, amikor már csak egyetlen ésszerű lehetőség maradt, ki kellett volna rúgni Őket.

...Hogy Őket egyrészt kritizálják, és tevékenységüket (óhhh... Uram ég !) valaki terelgetni, korlátozni akarja ? ...Nahát, itt valaki b...-gatja Őket ? Ez pedig túrhetetlen !

Ez a három edző sorban egymás követve, soha nem azt vizsgálta meg, hogy vajon miért történik meg velük a sok szerencsétlenség, és hogy mi ebben az Ő szerepük, ...**mindig másban-, külső okokban keresték a hibát !** Nem nézték, hogy miért-, és mivel szemben éri Őket a kritika, annak mi az oka, és annak van-e egy morzsa igazságtartalma, hanem csak azt, hogy miként mer valaki a szemükre hányni valamit-, ...bármit-, ...akármit. Teljes mértékben zaklatásnak, és igazságtalannak tartottak minden „főnöki” megszólalást.

És azért is, óriási hiba volt teljesen szabadon engedni minden kontrol nélkül ezt a három edzőt, hiszen módszereik szinte semmiben nem hasonlítottak egymásra. **Nem volt közöttük semmiféle folytonosság.** Amikor edzőváltás volt, akkor az összes, a régebbi edző által beidegzett modus, ment a szemébe, és teljesen újra kezdtünk mindig, mindent. **Nem volt átmenet,** és ezek során-, és eközben, **úgy ment-, szállt el a levegőbe az A.C. Zrínyi stílusa** — amely eladdig az A.C. Zrínyi éremesőjét (négy aranyérmet és két ezüstérmet is) hozta —, **mint a szél.** Teljesen megszűnt ez alatt a négy év alatt a csapatra jellemző stílus. Leépült a 0-ra.

Ez bizony masszív vezetői hiba volt, és elsősorban ez volt az oka annak, hogy a csapat széthullott teljesen.

Igen..., valóban szerencsétlenül jött össze egymás után három ilyen konok-, a hibajavításra teljességgel képtelen-, kritizálhatatlan-, a TEAM munkára képtelen „SELF MADE MAN edző”, akikkel semmiféle szakmai, elemző vitát nem lehetett lefolytatni, mert azt teljességgel feleslegesnek-, bagatell szájtepésnek-, sőt **személyes sértésnek vették. És akik a maguk csálhatatlanságában meg voltak mélyen győződve (miközben az úgy tűnik cseppet sem zavarta Őket, hogy a konokságuk, és munkájuk eredménye nagy 0).**

(Megjegyzés: Ezekben a kérdésekben még leginkább, az előző edzőt, Bernáth Györgyöt lehet nagyjából **felmenteni** — aki simán csak nem értett a focihoz —, **de legalább igyekezett, és az öntelt hiúságok sem voltak rá jellemzők.** Ha Őt eleve pályaedzőnek hoztuk ide, akkor vele az ég-világon semmi baj nem lett volna, **de hát Őt vezetőedzőnek hívtuk...** És a bűne éppen-, — és legfőképpen az volt —, **hogy azt el is vállalta.** És ebbe persze azután bele is bukott, mert **nem tudott-, nem volt képes-, és talán nem is akart tapasztalni-, tanulni.)**

És persze, **szerencsétlenül jött össze egymás után, három (!),** a meccsvezetési szakmai minimumot meg nem ütő edző.

Akik teljesen képtelenek voltak reagálni az ellenfelek húzásaira. (Talán éppen azért, mert maguk ilyet nem tudtak — és úgy gondolták, hogy más sem tud —, vagy azt sem tudták eleve, hogy ilyen létezik, és hogy ilyet egyáltalán lehet csinálni.)

Igen ez így volt.

De a csapat teljes széthullásának nem ez, és nem Ők, **hanem az ezt lehetővé tévő-, megengedő vezető hibája volt, ...mint eredendő bűn.**

Be kell ezt önkritikusan vallani !!!

De menjünk csak tovább !

Ezek után el kellett dönteni, hogy az első-csapat, és a második-csapat maradékából, egy BLSZ III-ban bent maradó, és megalázó helyzetbe nem kerülő csapatot lehet-e, érdemes-e csinálni ?

A felmerülő kérdések a következők voltak:

- Működik-e ez ?
- Ésszerű-e ez ?
- Továbbá, hogy miként lehet a BLSZ III. osztály egyik legjobb játékosát a második-csapatba sem beférő, abszolút kiegészítő, tartalék-játékosával együtt játszani ?
- És, hogy lehet-e anyagilag (edzőket-, szertáros-pályamunkást, és gyúrot is fizetve) egyben tartani, és rentábilissá tenni a csapatot ?

És ezekre a kérdésekre sorban, egymás után, **NEM** válaszok jöttek ki.

Ezek után, az ügyvezetés úgy döntött, hogy megszünteti (...átmenetileg !) a teljes felnőtt szakágat, és **az összes A.C. Zrínyiben megmaradt játékost, az első-, és a második-csapatból is**, szabadlistára tették, majd mind a két felnőtt csapatot visszaléptették a további tavaszi bajnoki küzdelmektől.

2013 telén-, 2014 februári határidővel, kiszállt tehát az A.C. Zrínyi a budapesti felnőtt fociból.

Felnőtt II. (tartalék) csapat. (BLSZ IV. 1-es csoport).

Erre a csapatunkra nem sok szót lenne érdemes vesztegetni. ...De azért még is-, a tanulságok miatt.

Ez a társaság, már 2012 nyarán magára marad, mert a csapat edzője, Majláti Zsolt főállású testnevelő-tanári állást kapott, és így sajnálattal el kellett mennie a csapattól. A két dolgot nem lehetett egymás mellett párhuzamosan csinálni.

Magukra maradtak. Egyébként is, ez a csapat az A.C. Zrínyi gyengébb képességű-, és tudású játékosaiából állt.

Edzőnek (Majláti Zsolt pótlására) a Testnevelési Egyem egyik végzős diákját, Velkey Andrászt kértük fel, aki azután, legjobb tudása szerint dolgozott velük. Elsősorban nem is a szakmai felkészültségével (benne legalább volt valamifajta „meccselési képesség”, ...*miközben olyan harmat gyenge játékosokból állt a csapata, hogy az elképesztő*), ...hanem a kommunikációs képességeivel volt-, akadt a baj-, ...és elég nagy baj.

Gyakorlatilag meg sem próbálta beilleszteni a csapatát-, és saját tevékenységét a felnőtt szakág munkájába. Sem tájékoztatást nem adott soha semmiről, még arról sem, hogy mit akar csinálni, és egyben egyáltalán semmi fogatja nem volt annak, ha valami feladatot kapott a vezetéstől. Meccsek után másoktól kellett megtudni, hogy mi történt. Senkit nem hívott telefonon, és senkivel személyesen nem is törődött.

Csendben-, ...**teljesen csendben-**, szó-, és hang nélkül (!), senkivel nem működött együtt. Érdekessége volt személyiségének, hogy a vezetőkkel sem volt hajlandó tegeződni. Masszív „*rendőr pertu*” volt körülötte a gyakorlatban, ...sőt a játékosokat sem tegezte teljes körben (...*kit igen, kit meg nem*). Azt, hogy kivel tegeződik, és kivel nem, azt Ő egyoldalúan döntötte el. Alul-, felül-, mindenki csipetnyit zavarban volt emiatt körülötte.

Valamint — és ez is abszolút érdekesség volt —, hogy rendszeresen, napokra, sőt akár egy hétre is, **eltűnt egy árva-kukk szó nélkül**. Senkivel nem egyeztetett (pedig valószínűleg, és feltételezhető a vizsgáira készült, de ezt-, és mást sem-, ...*daruval sem lehetett kihúzni belőle, ...ha az egyáltalán igaz volt*). A telefont közvetlenül, szinte soha nem vette fel, majd csak alacsony arányban, és nagyon ritkán hívott vissza bárkit. Így a kapcsolattartás vele elég problematikus volt.

Valamint, Ő sem volt az a típus, ...egyáltalán nem-, aki közösséget tud maga körül építeni (főleg Majláti Zsolt után volt ez a tevékenység *harmat gyenge, aki ennek a mestere volt*), de nem nagyon jött össze a dolog neki.

Külön érdekesség volt — amely a döntés pillanatában úgy tűnt, hogy jó, menő dolog lesz —, miszerint 2013 tavaszán beolvadt ebbe a csapatba, a megszűnt, szintén BLSZ IV-es, volt Némedi BSC, és közülük a megmaradtak, a továbbra is focizni óhajtó játékosok átigazoltak hozzánk.

Sajnos hamar kiderült, hogy **ez nem fog működni**, ...hát nem is működött. És egyébként is, ez a csapat (Némedi nélkül is, majd velük együtt is) folyamatosan, és már évek óta a BLSZ IV. hátsó mezőnyében, sőt néha az utolsó helyen is állt, és végzett. **Nagyon gyenge csapat volt ez**, de azért örömfocit azt nyugodtan játszhattak volna, eredménykényszer nélkül. De nem játszottak örömfocit, és úgy viselkedtek, főleg a nagyobb vereségek után, mint egy széthullóban lévő társaság, és azok is voltak. Volt, hogy 4-en 5-en voltak csak edzésen.

Rontotta a helyzetet, hogy ezek a játékosok — szintén tisztelet a kivételnek (!) — egyáltalán nem akartak tagdíjat fizetni.

(Mint később kiderült, a Némedinél eladdig csak akkor, és arra szedtek össze pénzt-, továbbá csak annyit, ...valamint, csak is alkalmanként, amikor-, ...no meg amire, prompt, azonnal kellett. Okkal sejthető, hogy a csapatvezető komoly, saját pénzeit nyomta bele nyilván ebbe a csapatba, — éppen ezt unhatta meg valószínűleg akkor, amikor megszüntette a csapatát —, és ezt az A.C. Zrínyinél már nem tette meg. És persze ez nem is volt Tőle elvárható.)

Itt az A.C. Zrínyinél pedig ugye, havonta fizetni kellett „*volna*” a tagdíjat. Itt szertár volt-, itt pályafenntartás volt-, itt komoly sportfelszerelés állomány volt-, és emiatt még minden héten mosni is kellett-, itt szertáros-, pályamunkás is volt, stb; stb.

Külön súlyosbította a helyzetüket, hogy „*talán*” az első-csapat bajnokságánál is erősebb bajnokságban játszhattak. Hiszen az u.n. tartalékbajnokságba kerültek besorolásra (BLSZ IV. 4-es, „A” csoport), oda, ahol a BLSZ I-es-, és BLSZ II-es csapatok tartalékcsoportjai játszottak, és ahol ezek a csapatok úgy csaltak-, trükköztek, ahogy tudtak. Kihasználták sorban az elégtelen-, könnyen kijátszható szabályi környezetet, amely kikaput nyújtott ahhoz (a játékoskeretek csalfa összeállításával), hogy gátlástalanul „*visszajátszathassák*” az első-csapatuk játékosait. Nos, az amúgy is gyenge csapat tehát, még egy atomerős bajnokságban is senyedhetett, hét-, mint hét.

2013 telén, amikor a fentiekben már részletesen elemzett helyzet az első-csapatnál kialakult, és amikor felmerült ötletként, hogy a két társaságból egyetlen csapatot csináljunk, és megmaradjunk a BLSZ III-ban, akkor, az ügyvezető egy pár a második-csaphoz tartozó játékost felhívott telefonon, és megkérdezte tőlük, hogy számíthatnak-e rájuk ? **Öten (!)** válaszolták pontosan (...egymással teljesen egybehangzó módon) azt, hogy „**Ők még gondolkodnak**”.

No hát, erre a hozzáállásra csapatot építeni ? Erre pénzt költeni ?

Nos, a felnőtt csapatok végéhez, végleges megszüntetésükhöz, ez is szorosan hozzátartozott, így legalább a szervezett sportolás, és a foci, nem zavarja meg ezeknek a játékosoknak a nyugodt „*gondolkodását*”.

Öregfiúk csapat (felnőtt harmadik csapat).

2012 nyarán, nagy örömminkre, volt-, és idősebb (34 év feletti) -, valamint az első-csapattól már visszavonult játékosaink (...jó barátaink) visszatértek az A.C. Zrínyi kebelébe, és megalakították az A.C. Zrínyi Öregfiúk csapatát.

Nos, azonnal, kiugró sikerrel kezdték meg a szereplésüket a BLSZ ÖF III. oszt. 1-es csoportjában. A 2012 őszi szezont 100 %-os teljesítménnyel-, minden mérkőzésüket megnyerve, pontvesztés nélkül vitték végig, majd a 2013-as tavaszi szezont is nagyszerűen folytatták, és csupán két meccsüket (az egyiket éppen az utolsóhelyezettel szemben) rontották le döntetlennel.

Mindenki nagyon örül ennek. Bár ez a kiugró szereplés egyáltalán nem volt meglepő, ez a csapat ugyan is, **az A.C. Zrínyi Aranycsapata**. Ha jól számoljuk, a csapat nagy részének már van/volt 3 – 4 bajnoki aranyérme. Ők egyébként is, három évvel ez előtt még az A.C. Zrínyi BLSZ I/B-es csapatában játszottak.

Ez a csapat személyi állományában, **az egyik-**, ha nem a **legeredményesebb, és legsikeresebb csapat** a Budapesti Labdarúgó Szövetség valaha volt működése során. És, mint már látható, most már az Öregfiúk korosztályban is folytatni tudták a sikereiket.

És nehogy kimaradjon a beszámolóból, hogy **2013 nyarán megszerezték az A.C. Zrínyi életének ötödik aranyérmét**, így a 2013/14-es bajnokságot egy osztállyal feljebb a BLSZ ÖF II. osztály 1-es csoportjában kezdhették el.

A BLSZ ÖF II-es osztály, már nem tréfadolog, hiszen majdnem minden csapatban, rutinos, jó képességű, volt NB-és játékosok játszanak. Nos, ezen a szemüvegen keresztül érdemes majd az itt elért eredményeket értékelni.

A 2013 őszen elért eredményeket majd az eredményközlő részben fogjuk külön elemezni.

Az utánpótlás

Ennél a témakörnél, alapvetően ismét csak kétfelé kell osztani ezt (az utánpótlásról szóló) részt. Egy része ugyan is (...a nagypályás része !), a NKE területén belül történő utánpótlásképzésről szólhat.

Továbbá, emellett létezik, egy decentralizáltan működő, és inkább a VII. ker. Önkormányzathoz, annak oktatási intézményeihez-, azon belül is, a VII. Kerületi Labdarúgó Szövetséghez tartozó része is.

Nagypályás utánpótlásképzés

Tényszerűen rögzíthetjük (...a már szokásos előzményként, és elő-elemzéseként !), hogy a 2006/2007-as bajnoki évben (a tavaszi szezonban) még két-, majd a 2007/2008-as bajnoki évben (az őszi szezontól), már csak egy ilyen csapatunk volt, és sajnos (az NKE tatarozása miatt), a 2008/2009-es tavaszi szezonban már egy sem. Építettünk-, majd bontottunk lefelé ebben az időszakban, ...sajnos. Majd újra kezdve, a 2010/2011-es bajnokságtól már be tudtuk nevezni újra serdülő csapatunkat hivatalos bajnokságba, és ezt folytathattuk a 2011/2012-es, majd a 2012/2013-as bajnokságban is.

A NKE területén belül zajló igazi nagypályás utánpótlásképzésről 2011-ben, ősszel a serdülőcsapatnak a BLSZ U-13/2-es bajnoki csoportba való benevezése után beszélhettünk a valóságban. Majd 2011 nyarán, a 98-as születésű gyermekeinknek, részben társegyesületekhez, a BKV Előréhez-, részben pedig a Kőbányai ISE-hez irányításával, továbbra is maradhattunk ugyan ebben a korosztályban, valamint ugyan ebben a csoportban is. Tehát, 2011 őszén is, újra a serdülő, U-13/2-es csoportban szerepeltünk. Ugyan ezzel a csapattal mehettünk neki a 2012/13-as bajnokságnak is, már az U-14-es korosztályban, és továbbra is, az egy évvel idősebb játékosokkal fel álló ellenfelekkel szemben.

2013-ban **el kellett döntenünk tehát, hogy vagy továbbra is megveretjük a csapatot és továbbra is az egy évvel idősebbek között játszunk majd, és kockáztatjuk azt, hogy végül minden valamire való játékos (megunva a sorozatos, és sokszor nagyarányú vereségeket) eligazol tőlünk, vagy elengedjük a 99-es játékosainkat, és végre a saját korosztályunkban játszunk ezután, **de akkor kevesebben maradunk.****

Ezt a dilemmát végül is nem sikerült jól feloldanunk. Sajnos a 99-es játékosaink is elmentek tőlünk, és a 2000-es játékosaink is kevesen maradtak. Közel 6-an tűntek el a nyár közepén. Nem volt-, és nem maradt kivel tovább játszani.

Ezért a 2013/14-es bajnokság sajnos kilóg a sorból — és elég furcsa képet mutat —, mert sajnos az utánpótlás-nagypályás focit kényszerűségből meg kellett szüntetnünk, miközben a decentralizáltan működő-, és óvodákra, és iskolákra épülő tevékenységünk gőz erővel ment tovább, ...robbanásszerűen fejlődött, kiváló színvonalon teljesített-, és működött.

De hát sajnos, itt a helye és kell említeni egy sajnálatos és számunkra kedvezőtlen fejleményt.

2013 nyarán ugyan is, az U-14-ben játszó főleg 2000-es, és 2001-es játékosainkból álló csapatunk létszáma — mint említettük —, váratlanul nagyon lecsökkent (7 főre). A bajnokságot korrektül (Bozsikos játékosaink segítségével) rendben befejeztük, majd játékosainkat írásos kölcsönadási szerződéssel a testvér egyesületünkhöz a BKV Előréhez irányítottuk.

Sajnos, itt is meg kell említenünk az edző fontos, és befolyásoló szerepét. A nagypályás focit és nagypályás utánpótlás szakágat a NKE-n belül évek óta Telekesi Márton irányította, kifejezetten jó színvonalon, és a körülményekhez képest megfelelő eredményekkel.

Ennél a témánál, fontos körülmény, amelyet szintén említeni kell, és ki kell emelni, hogy sem ez a csapat, sem **az A.C. Zrínyi egyéb utánpótlás csapatai nem megróttált, és nem kiválasztáson alapuló „válogatottként” és üzemelnek, hanem a ránk bízott területéről (az iskolákból) felfelé áramló játékosokból áll,** így a minőség soha sem az edzőn múlik, és bizony éppen ezért gyengébbek is vagyunk, mint a kiválogatott játékosokból álló egyesületi csapatok.

Csak-hogy, miközben egy ilyen társegyesületnek van 30 – 40 utánpótláskorú gyermekük van, addig nekünk, kb. 160 ilyen korú gyerekünk. **Mi nem a kiválasztással, hanem a tömegesítéssel foglalkozunk.** Más koncepció-, más elképzelés-, más körülmények-, és más módszerek. Így, az ebből, korosztályonként kijövő, és felépülő csapatok minősége jórészt, nagyon eltérő, és jobb-, és erősebb társaságok után jöhetnek lényegesen gyengébbek is.

Valamint — és ez bizony kikerülhetetlen adottság —, hogy **mi nagyon függünk a szülőktől, azok hozzáállásától, és mivel sok korosztályban vagyunk jelen, ezért a gyerekek megbízhatatlanságától, időnként való eltűnédezésétől is.**

És valljuk be ebben nem állunk túl jól.

Nagypályás csapatunkat ez a jelenség sokszor igen komolyan padlóra küldte. Volt olyan mérkőzés, amikor 5 (!) olyan gyerek nem jelent meg, akik kezdő játékosok lettek volna a hétvégi bajnoki mérkőzéseken.

Kiemelkedő durvasága miatt kell papírra vetni, egy különösen érdekes, és jellemző-, szomorú esetet.

Akadat a 2000-es korosztályban egy kifejezetten jó adottságokkal rendelkező játékosunk, akivel a következő történt meg, **többször is, és sorozatosan.**

A gyerek egész héten rendesen járt edzésre, kezdett nagyszerű dogokat művelni a pályán (klasszikus ollózós gólt lőtt pld.), majd **hétfégén nem jelent meg a mérkőzésen.** Szidtuk-, korhóltuk Őt ezért a linkségért, és néha ilyenkor mintha könnyek csillogtak volna ennek a tehetséges, és egyébként értelmes és tisztelettudó (és az iskolában is jól tanuló) gyereknek a szemében. ...Majd egyszer csak véglegesen eltűnt. Többször is beszéltünk az édesanyjával, mindhiába, nem történt semmi. Állítólag „**element bokszolni**”, halóttuk.

Nem hagyott nyugodtan bennünket ez a jelenség, és barátoknál-, játékosársaknál-, az iskolában a tanároknál is, utánajárunk a dolognak. Kiderült, hogy a gyereket az anyuka egyedül neveli, és... (sajnos ezt is le kell jegyezni), — állítólag (!) —, kifejezetten rabiátus természetű.

Kiderült, hogy ez a hétfégi sorozatos meg nem jelenés, rendre úgy történik meg, hogy a gyerek egész héten edzésre jár, majd szombaton reggel, amikor felkel, és készülődik, indulna a meccsre, az anyuka ráfordul és megtiltja neki, hogy elmenjen hazulról. **Indok és ok semmi.** Hogy akkor miért-, ...**csak.** Akkor tör rá váratlanul-, legyűrhetetlenül az anyukára a gyermek iránti féltés, és a gyereket ok nélkül szobafogsága ítéli, amikor társai meg indulnak-, mennek mindannyian meccset játszani.

Az is kiderült, hogy ez hét közben is többször megtörténik (...de nem mindig, ...itt a váratlanság a különös tényező), és akkor nem is jöhetett edzésre sem. Megtörtént ez többször is, és mindig kiszámíthatatlanul, és főleg akkor, amikor iskola után a gyerek hazament ebédelni. Így tehát,

nagyon valószínű, hogyha biztosan edzésre akart jönni ez a 12 éves kisfiú, akkor nem ment haza ebédelni, valahol kódorgott két óra hosszát az edzés előtt, de így az anyja nem tudta neki megtiltani, hogy edzésre menjen.

Sajnálattal kellett erről a gyerekről lemondanunk, de **ez így nem mehetett tovább**. Hovatovább ez az anyuka állította össze a hétvégi kezdőcsapatunkat.

(Hát persze, hogy a bokszedzéseken is ugyan ez történt, így onnan is kidobták ezt a szerencsétlen gyereket.)

No, és akkor az edző szerepe.

Látható tehát az a helyzet, és azok a körülmények, amelyben csapatot kellett-, lehetett építeni-, vezetni-, működtetni.

Ebben a közegben kifejezetten és nagyon fontos lett volna egy olyan edző, aki összetartó-, és az edzőhöz szorosan kötődő közösséget tud kialakítani. Nos, **ez ennek az edzőnek egyáltalán nem sikerült**. A gyerekek nyilvánvaló linkségei (edzésről-, meccsekről való váratlan hiányzások-, eltűnések-, a borzalmas tagdíjfizetési morál) miatt, állandóan konfliktusban állt a játékosaival, folyton meg volt sértődve valamelyikre, ...valamiért. Nyugodtan kimondhatjuk, hogy inkább lett volna szakmailag gyengébb, csak jobban összetartotta volna ezt a társaságot !

Sajnos, az elmúlt kb. 4 év alatt ez, ...a keze alatt lévő csapat **3-szor ment-, züllött szét**. Az ügyvezető ebből kétszer összeszedte és az edző keze alá visszatette ezt a csapatot, de 2013 nyarán viszont, ennek már nem volt értelme. 7 gyerek maradt meg ebből a csapatból !

A két vezető között emiatt többször is volt konfliktus, de az edző makacsul **nem volt hajlandó a szülőkkel szoros kapcsolatot tartani**. Egyáltalán nem volt hajlandó például telefonálni (ehelyett a 12 – 13 éves gyerekekkel üzengetett..., amely módszer hatékonysága-, józanésszel is előre láthatóan, nyilvánvalóan a 10 %-éket el nem érte ???). Sehogy sem értette meg, hogy egy párperces telefonbeszélgetés, az max. 50 Ft, egy kiesett tagdíj viszont **hó végén, több ezer**. Valamint, a kommunikáció elmaradása miatt elvesztett gyerekek viszont, egyesén a csapat teljes megszűnését vonhatják-, hozzák majd maguk után. **Hát meg is hozták**. Ahogy persze az várható volt. Nem olyan bonyolult dolog ez.

Amikor pedig a csapatlétszám kritikus szint alá csökkent, és amikor már nem is lehetett kiállni a soron következő meccsre, akkor magát, a dolgok áldozatának feltüntetve, mindig az ügyvezetőre hátrította (...volna) a felelősséget, és a terheket. **Mintha az egyesületnek lett volna kizárólagosan az a dolga, kötelezettsége-, és feladata, hogy számára játékosokat biztosítson**. Úgy vélte neki ebben semmi tennivalója nincs. Lehet, hogy külön titkárnőt-, vagy telefonos kisasszonyt kellett volna mellé alkalmaznunk. **Ezzel a magatartásával az ügyvezetőt állandóan arra kényszerítette, hogy ezzel a csapattal foglalkozzon konkrétan is** (az egyéb-, és másik-, üzemelő-, és alakulatgató 12 csapata mellett). Ráhárította a szülői kapcsolattartást, a gyerekek után való kutakodást, mert erre **Ő egyszerűen nem volt hajlandó**.

Nem érezte, hogy ez sokáig-, és minden határon túl nem mehet !!! Főleg nem az alapozás előtt, mert-hogy évközben-, ... esetleg..., de szezon elején ? Ez egyszerűen érthetetlen. Ennyire senki nem lehet önző.

2013 nyarán tehát megint, mint ahogy ez már többször is megtörtént, újra ez történt. **Ennek a következményeit azonban már nem lehetett vállalni.**

2013 nyarán, amikor elkezdődött a serdülő-csapat alapozása, és 4-en-, 5-en jöttek, és lézengtek az edzésen (...**az alapozás alatt !**). Egyszerűen az edző nem volt hajlandó összeszedni a csapatot, **sértődött mártírként kódorgott ott pár csóró gyerek között**, ...pár napig. És semmit nem tett azért, hogy összeszedje és beindítsa az új szezonra a csapatát !

Nem volt ennek tovább értelme. De jegyezzük le, hogy miért is:

- Elképesztően, és különösen gyenge volt itt a szülői háttér. (Maximális TISZTELET természetesen a kivételnek, annak a kb. 5 - 6 kiváló embernek-, szülőnek, akik a legjobban megszenvedték ezt a csapat körüli helyzetet, ...az egészséget.)
- Túrhetetlen tagdíjfizetési morál-, több hónapos fizetési elmaradások.
Az eltűnt játékosok nagy száma. (Mint később kiderült, összesen csak 7 játékos maradt meg.)
- Nagyon laza összetartás, és 0 csapatszellem.
- És a csapat összetartása érdekében semmit tenni nem hajlandó edző.

A 2013/14-es bajnokságra, nagypályás serdülő csapatot tehát nem nevezünk be, és nem indítottunk el. Így tehát, ebben a bajnoki évben nagypályás utánpótlás csapatunk nem volt.

Az NKE területén kívüli, Bozsikos utánpótlás korosztályok munkája.

A NKE területén kívüli zajló utánpótlásképzésről, és erről a témáról viszont, csak szervezetfejlesztés centrikusan beszélhetünk (ezeket történéseiben, folyamatában lehetetlen pontosan elemezni olyan bonyolult és tömeges rendszert képeznek. Ekkor, és így, ez az anyag 100 oldalra is hízhatna, hiszen 9 - 10 egymástól majdnem függetlenül mozgó csapatról, és az azokkal történő eseményekről kellene történeti és időrendi sorrendben beszámolni, ez pedig nyilvánvalóan lehetetlen). Az anyag mellékleteiként csatoljuk „U-s” utánpótlás bázisaink és csapataink tavaszi és őszi programjainak időtáblázatát.

(ld.: **2/A. sz. melléklet**
2013. utánpótlástornák tavasszal,
2/B. sz. melléklet
2013. utánpótlástornák ősszel)

2006-tól fogva, beszámolóinkhoz rendszeresen mellékeljük Egyesületünk és ezen belül utánpótlásunk szervezeti struktúrájának vázlatát. Tehát, 2013-ban is hasonlóan járunk el. A szervezet felépítése jelen anyagunk mellékletét képezi tehát. (ld.: **1/A. sz. melléklet**)

IFI csapat:

Ilyen csapatunk hasonlóan 2009-hez-, 10-hez-, 11-hez-, és 12-höz hasonlóan, 2013-ban sem volt.

„U-s”, alsóbb korosztályos (decentralizáltan működő utánpótlás bázisaink):

Ennél a témánál, beszámoló pontnál (erre vonatkozó indoklást ld.: a fentiekben) rátérünk a szervezet centrikus beszámolósi módra.

Általános Iskolákban, és az óvodákba kihelyezett edzéseink, és csapataink a következők (az együttműködési megállapodás megkötésének időponti sorrendjében), **szerint működnek.**

- **2004.12.13-án** kötöttünk együttműködési megállapodást az erzsébetvárosi **Alsóerdősor utcai Általános Iskolával** (1074 Budapest, Alsó erdősor u. 14.). Itt az iskola udvarán, és télen az iskola tornatermében, kihelyezett edzéseket tartunk. Az iskolában jelenleg két utánpótlás-csapatunk is van, konkrétan:
 - egy **U-9-es**, és egy **U-11-es** csapatunk.
- **2005.02.01-én** kötöttünk együttműködési megállapodást az erzsébetvárosi **Csicsergő óvodával** (1077 Budapest, Rózsa u. 32.) Itt az óvoda udvarán, és télen a tornatermében, kihelyezett edzéseket tartunk. A Csicssergő óvodában, egy **U-7-es** utánpótlás csapatunk van, és játszik valamint versenyez színeinkben, a Budapesti Labdarúgó Szövetség által rendezett utánpótlás tornákon.
- **2006.09.12-én** kötöttünk együttműködési megállapodást az erzsébetvárosi **Baross Gábor Általános Iskolával** (1078 Budapest, Hernád u. 42.). Itt az iskola udvarán, valamint a városligeti, Erzsébetvárosi Ifjúsági Központ műfüves pályáján, és télen az iskola tornatermében, kihelyezett edzéseket tartunk.

A Baross Gábor általános Iskolával kapcsolatban meg kell jegyeznünk, hogy itt sokkal többről van szó, mint utánpótlás labdarúgó csapatok edzéseiről, és versenyeztetéséről, hiszen az ebben az iskolában tanuló, és ide járó, és leigazolt gyerekek itt már, **sporttagozatos osztályokba járnak.** Így, az intenzív testnevelési képzésen kívül, célorientált labdarúgó képzésben-, edzésekben is részesülnek a gyerekek az iskolai oktatás keretén belül is.

Jelenleg itt is, három utánpótláscsapatunk van, konkrétan:

- egy **U-9-es**, és
 - egy **U-11-es, valamint**
 - egy **U-13-as** csapatunk játszik és versenyez színeinkben, a Budapesti Labdarúgó Szövetség által rendezett utánpótlás tornákon.
- **2006.10.02-én** kötöttünk együttműködési megállapodást az erzsébetvárosi **Nefelejcs óvodával** (1078 Budapest, Nefelejcs u. 62.) Ott az óvoda tornatermében, 2006 és 2010 között (négy évig), szintén kihelyezett edzéseket tartottunk.
Majd, elsősorban adminisztratív és személyi okok miatt (óvodavezető váltás, stb.) három évig szünetelt ez a tevékenység. 2013 végén végre sikerült ezt a tevékenységet újra indítani. De végül is ez megtörtént, így tehát szerencsére újra tudtuk ezt a tevékenységet indítani.
 - **2006.11.10-én** kötöttünk együttműködési megállapodást az erzsébetvárosi **Gróf Brunszvik Teréz óvodával** (1074 Budapest, Rózsák tere 6 - 7.) Az A.C. Zrínyinek, a Brunszvik óvodában, egy **U-7-es** utánpótlás csapata van, és játszik valamint versenyez színeinkben, a Budapesti Labdarúgó Szövetség által rendezett utánpótlás tornákon.
 - **2009.09.08-án** kötöttünk együttműködési megállapodást a józsefvárosi **Pitypang óvodával** (1087 Budapest, Százados út 6 - 7.) Az A.C. Zrínyinek (**közösen VII. ker.**

Labdarúgó Szövetséggel-, és a BKV Előre SK csapatával), a Pitypang óvodában, további egy **U-7-es** utánpótlás csapata is van, és játszik valamint versenyez, a Budapesti Labdarúgó Szövetség által rendezett utánpótlás tornákon.

- **2010.09.01-én** kötöttünk együttműködési megállapodást az erzsébetvárosi **Kertész utcai Erzsébetvárosi Általános Iskolával** (1074 Budapest, Kertész u. 30.). Itt az iskola udvarán, és télen a tornateremben kihelyezett edzéseket tartunk. Itt jelenleg, egy utánpótláscsapatunk van, konkrétan:
 - 2011 ősztől itt egy csapatunk..., hol az **U-11-es, hol az U-9-es csapatunk** játszik, és versenyez színeinkben, a Budapesti Labdarúgó Szövetség által rendezett utánpótlás tornákon.
- Összefoglalva, az A.C. Zrínyi, 2013-ban üzemeltetett, és versenyeztetett összesen:
 - négy, **U-7-es** korosztályos, óvodás csapatot,
 - három, **U-9-es** korosztályos, kisiskolás csapatot, valamint
 - két, **U-11-es** korosztályos, iskolás csapatot, és
 - és 2013 ősztől egy, újonnan beindított (2013 ősztől már ez is köztelező Bozsikos korcsoport) U-13-as csapatot.

Összeszámolva utánpótlás csapataink számát, **jelenleg, 2013 decemberében összesen 10 utánpótláscsapatunk volt .**

Azt is meg kell említeni, ki kell emelni, hogy a fent említett csapatokban, **közel 30-40 %-kos, a hátrányos helyzetű-, ill. a halmozottan hátrányos helyzetű, és a roma gyermekek aránya.** Így ez a projekt fontos, és országosan is kiemelt szociális szempontokat is, kiemelt szinten szolgál. Miközben, ez a Magyar-, és ezen belül Budapest labdarúgó-utánpótlásának is nagyon erős bázisát jelenti.

És meg kell említenünk azt is, hogy két felsőbb osztálybeli egyesülettel van szorosabb együttműködésünk. Írásos, részletes együttműködési megállapodás tartalmazza az Egyesületek feladatait. Ilyen megállapodásunk van konkrétan, a MTK Hungária NB I-es profi csapatával, valamint a BKV Előre NB III-as csapatával is.

Az ismert tapasztalatok alapján, ebben a 2013 évi összefoglalónkban is kimondhatjuk egyértelműen, hogy a 2002-ben országos szinten megteremtett, (majd politikai okok miatt leállított, és megsemmisített) Bozsik programnak ma Budapesten, mindenféleképpen egyetlen igazi folytatója, képviselője, MINTÁJA van csupán, és ez az **A.C. Zrínyi által folytatott, „klasszikus Bozsikos elven működő” utánpótlás-nevelő program.**

A 2013-as évi utánpótlás-nevelő tevékenységünkről szóló beszámoló részt azzal zárhatjuk, hogy az A.C. Zrínyin belül, a labdarúgás magyarországi teljes struktúrájára kiterjedő módon, azt teljes mértékben lefedő labdarúgó utánpótlással rendelkezünk. Munkánk ezen a területen belül példaértékű és kiválónak mondható.

(ld.: 3-as sz. melléklet,
az A.C. Zrínyi utánpótlásának
szervezeti felépítése.)

Pályázatok, anyagi alapjaink megteremtése.

Ugyan csak, hasonlóan az előző évekhez, büszkén jelenthetjük ki, hogy 2013-ban is különböző pályázatok benyújtásával és elnyerésével (sorrendiség nélkül: a Fővárosi Önkormányzat-, a VII. Kerületi Önkormányzat-, a TAO-, az NEA-, az NAV-SZJA 1%-ka, stb.) pályázatokkal és támogatásokkal, ebben az évben is sikerült olyan anyagi bázist biztosítanunk, ami a kiemelkedő szakmai munkához elengedhetetlenül szükséges volt.

Kijelenthetjük továbbá azt is, hogy Egyesületünk ebben az évben sem, szenvedett hiányt semmiben, de nem is pazarolhattunk. Nem dúskáltunk most sem (...ez eddig még soha nem sikerült nekünk, és 2013-as évben sem), mindennel takarékoskodtunk-, mindent megbecsültünk-, viszont nem szűkölködtünk semmiben.

A rendelkezésre álló infrastruktúránk állagmegóvása.

A már előző években megszokott gyakorlatunknak megfelelően, 2013 márciusában, és nyarán is, a különböző fontos, előre tervezett, valamint AD-HOC jellegű pálya-állagmegóvási munkálatokat kellett természetesen ismét elvégeznünk. A 2013-as év során a pályára fordított eseti költségek hasonló volt, mint a 2012-es, ez kb. **200.000 Ft**-ot jelentett.

2013 nyarán viszont, a TAO-s pályázat keretén belül ismét felújítottuk füves pályánkat (gyepszellőztetés-, felületetést, és tápanyag feltöltést). Így, sikerült megújítani az általunk használt infrastruktúrát. Összesen, **750.000 Ft**-ot költöttünk a pályafelújítására, és külön további 500.000 Ft-ot pályafelújító berendezések, és sportfelszerelések beszerzésére.

Összefoglaló

Befejezett tényként adhatunk tájékoztatást arról, hogy az A.C. Zrínyi jelenleg a labdarúgásban teljes vertikumú-, az óvoda nagycsoportos kortól-, az általános iskola alsó tagozatos koron keresztül-, a középiskola elvégzéséig tartó-, illetve a gyermek utánpótlás program U-7-es korosztályától (óvoda nagycsoporttól), a felnőtt-, ...sőt most már Öregfiúk nagypályás labdarúgó csapatban való szereplésig tartó-, **sport-karrier rendszert-, pályafutás-utat tud felkínálni, és biztosítani.**

Ennek a projektnek a jelenlegi állása szerint Budapesten, egy-két rajtunk kívül is ezt biztosítani képes-, és hajlandó egyesülettel együtt, teljes vertikumú labdarúgó képzést-, foglalkoztatást folytatunk.

III. A CSAPATOK BAJNOKSÁGBAN VALÓ SZEREPLÉSE

Az első-csapat szereplése.

A csapat, a 2012/2013-as bajnokság összesített végeredményének megfelelően, 63 pontot elkönyvelve, a BLSZ III. 1-es csoportban és bajnokságban, a **2. helyet szerezte meg.**

Összesen, a 2013 tavasszal véget ért 2012/13-as bajnokságban lejátszott 26 mérkőzésből, 20-at nyertünk meg, 3 döntetlent értünk el, és 3 vereséget szenvedtünk. Az elvileg megszerezhető 78 pontból 63 pontot szereztünk, ami **81 %-os teljesítmény**. Ez sajnos csak az ezüstéremhez volt elegendő (volt egy jobb csapat, 92 %-os teljesítménnyel).

Az új bajnoki évben, a véget ért 2013/14-es őszi szezonban lejátszott 14 mérkőzésből, 6-ot nyertünk meg, 3 döntetlent értünk el, és 4 vereséget szenvedtünk, így 21 ponttal az **5. helyen álltunk**, 15 ponttal lemaradva az első helyezettől.

A 2013-as eredmények az A.C. Zrínyi első-csapata szempontjából

a 2012/2013-es bajnokságban a tavaszi szezon eredményei BLSZ III. oszt. 1-es csoport		a 2013/2014-es bajnokságban az őszi szezon eredményei BLSZ III. oszt. 1-es csoport	
BEAC	7 : 1	MFC Favorit	3 : 0
Kármán	4 : 1	Istenhegy	0 : 0
Közterület	1 : 2	Grafitó	6 : 1
MFC Favorit	0 : 0	Közgáz	3 : 0
33' FC	1 : 3	Previfitt	2 : 2
Inter' 04	7 : 0	Csep-gól Soroksár	0 : 1
Previfitt	6 : 2	Szent Pál Akadémia II.	2 : 3
ABE-Drazsak	7 : 4	Merkapt	2 : 4
Istenhegy	1 : 0	Lánchíd	2 : 2
AFC Soroksár	2 : 2	Kormányórség	5 : 2
Kormányórség	6 : 1	Inter' 04	1 : 2
Szent Pál Akadémia	4 : 2	Pasarét	2 : 1
Flotta 2001	7 : 3	Hunicorn	5 : 2
-----		-----	
53 : 21		33 : 19	
13 m. 9 gy. 2 d. 2 v. 29 p		13 m. 6 gy. 3 d. 4 v. 21 p	

A második-, tartalék-csapat szereplése.

Ez a csapat a 2013-as évben, már alig-, szinte nem is töltötte be a tartalékcsapat státusát (a fent elemzett okok miatt az első-csapat és a második-csapat között ebben az évben szinte semmiféle kapcsolat nem volt). Oda-, és visszajátszatás egyáltalán nem is volt.

A csapat, a 2012/2013-as bajnokság összesített eredményeinek megfelelően, 16 pontot elkönyvelve, a BLSZ IV. 1-es csoportjának, 15. helyét szerezte meg.

A véget ért bajnokságban lejátszott 30 mérkőzésből, 4-et nyertünk meg, 4 döntetlent értünk el, és 22 vereséget szenvedtünk.

Az elvileg megszerezhető 90 pontból 16 pontot szereztünk, ami **18 %-kos teljesítmény**. Ez rendkívül gyenge teljesítmény. Lehet, hogy ha van ilyen összehasonlítás (szerencsére nincs), ezzel a csapattal, Budapest leggyengébb csapata címéért komoly versenyben lettünk volna.

A 2013/2014-es bajnokság őszi szezonjában, szintén a BLSZ IV. 1-es csoportjában szerepelve, megint nem volt értékelhető teljesítménye ennek a csapatnak (és annak ellenére sem, hogy megszűnő Némedi BSC-ből átigazolt hozzánk 13 játékos). És megint sajnós elmondható, hogy nem vívott túl nagy küzdelmeket ez a csapat. Az **itt a nyújtott játék bizony továbbra is nagyon gyengécske.**

A 2013 őszi szezon végén pedig, a 12 csapatos bajnoki csoportban, a 11. helyen álltunk (...szerencsére volt egy még nálunk harmatosabb csapat is, bár nekünk azért, az egymás elleni meccsen tőlük is sikerült kikapnunk,) és mindössze, 4 pontot szereztünk a bajnokságban. **Ez nyilvánvalóan értékelhetetlen-, sőt szégyenletes teljesítmény.**

A 2013-as eredmények az A.C. Zrínyi II. szempontjából

a 2012/2013-as bajnokságban a
tavaszi szezon eredményei
BLSZ IV. 1-es csoport

a 2013/2013-es bajnokságban az
őszi szezon eredményei
BLSZ IV. 4-es, „A” csoport
(tartalék bajnokság)

Siketek	3 : 2
Szufla	1 : 2
Róna	1 : 7
Pifu' 04	0 : 3
AFC Soroksár II.	0 : 5
Champion	4 : 3
Mximo	0 : 3
CSHC'94	0 : 3
Flotta	0 : 3
Inter '04	2 : 5
Dupló	0 : 3
Tabán	0 : 3
Lánchíd	0 : 3
Gamma	0 : 3
Rúg-6	0 : 3

11 : 51

14 m. 2 gy. 0 d. 13 v. 6 p

Inter '04 II.	4 : 2
Union FC II.	0 : 3
Csep-gól Soroksár II	2 : 3
Previtett II.	1 : 6
Csepel II.	2 : 2
MAFC II.	1 : 5
Ferencvárosi FC II.	1 : 3
TF	0 : 4
Nagytétény II.	0 : 10
Pestszentimre II.	0 : 10
Kormányőr II.	1 : 3

12 : 51

11 m. 1 gy. 1 d. 9 v. 4 p

A harmadik felnőtt-, Öregfiúk csapat szereplése.

A 2012/13-es bajnokságra alakult meg ez a csapatunk, ilyen csapat előzőleg nem volt. Ők tehát, az A.C. Zrínyi csapatok között újoncként indultak az egyik budapesti bajnokságban.

Nem meglepően — bár Tőlük ez az eredmény nagyjából előzetesen is várható volt —, ez a csapatunk nagy sikerrel lépett be a bajnoki küzdelmekbe. Az talán még is csipetnyit meglepő volt, amilyen biztonsággal verték végig az egész mezőnyt.

A csapat, a 2012/2013-as bajnokság összesített végeredményének megfelelően, 50 pontot elkönyvelve, a BLSZ ÖF III. 1-es csoportban-, és bajnokságban, az 1. helyet szerezte meg, és a bajnoki címet megszerezve, aranyérmet nyert. Ez volt az A.C. Zrínyi 12 év alatt megnyert 5. aranyérme.

Összesen, a 2013 tavasszal véget ért 2012/13-as bajnokságban lejátszott 18 mérkőzésből, 16-ot nyertünk meg, 2 döntetlent értünk el, és 0 vereséget szenvedtünk, tehát a bajnoki címet veretlenül nyertük. Az elvileg megszerezhető 54 pontból 50 pontot szereztünk, ami **93 %-os teljesítmény**. Ez a teljesítmény magáért beszél.

Az új bajnoki évben, magasabb osztályban, a véget ért 2013/14-es őszi szezonban lejátszott 11 mérkőzésből, 4-et nyertünk meg, 1 döntetlent értünk el, és 6 vereséget szenvedtünk, így 13 ponttal a 7. helyen álltunk, 15 ponttal lemaradva az első helyezettől.

A 2013-as eredmények az A.C. Zrínyi ÖF szempontjából

a 2012/2013-as bajnokságban a
tavaszi szezon eredményei
BLSZ ÖF III. 1-es csoport

Maximó	2 : 1
Káptalan Varius Boys	3 : 1
Páty	5 : 0
Híd Unió	2 : 2
Chinoi	1 : 0
Pasarét	3 : 1
Santimona-Kréta	2 : 2
BRSC	7 : 1
Róna	2 : 0

27 : 8

9 m. 7 gy. 2 d. 0 v. 24 p

a 2013/2013-es bajnokságban az
őszi szezon eredményei
BLSZ ÖF II. 1-es csoport

1. Fc Skorpió	0 : 0
RTK	0 : 1
Pénzügyőr	0 : 2
Gamma	3 : 2
MLTC	2 : 0
HZSE	0 : 3
RKSK	1 : 2
Chinoi	3 : 0
ABE Darazsak	2 : 0
Richter-Fabulon	0 : 2
Testvériség	1 : 4

12 : 16

11 m. 4 gy. 1 d. 6 v. 13 p

Az ifjúsági csapat szereplése.

Ilyen csapatunk 2013-ban sem volt.

Az serdülő U-14-es csapat szereplése.

Ennek a csapatnak a teljesítményét múlt évben elemeztük harmadszor. És mint az előző években is kifejtettük, ez a csapatunk **egy évvel idősebbek között játszott, és ez így volt 2013-ban továbbra is.** Így logikusan most sem, és megint, nem volt elvárható tőlük, különösebb eredmény (a jelentős év közbeni fluktuáció miatt ismét-, tele újonc, és tapasztalatlan játékosokkal). Az egyik fő célunk továbbra is az volt, hogy a mérkőzések egyes periódusaiban meg-meg szorítsuk az ellenfeleinket, és egyenlő partnerek legyünk. **Ez most 2013-ban is néha sikerül !!!** A másik célunkat sajnos viszont nem elértük el most sem, mert nem alakult ki az a tudatos csapatjáték, amelyből ki lehessen indulni, és amelyiket tovább lehetett volna építeni. **Ez ebben az évben sem sikerült.**

Meg kell állapítanunk, hogy 2013-ban sem fejlődünk szinte semmit, és nem tudunk előbbre lépni, így **ez az év számunkra, újra kontra-produktív volt.**

Be kell vallani, hogy nem nagyon jött be számunkra az, hogy idősebbek között játszunk állandóan, és főleg nem az, hogy évek óta.

A csapat, a 2012/2013-as bajnokság összesített eredményeinek megfelelően, 7 pontot elkönyvelve, az U-13/2-es csoportjának, 10. helyét szerezte meg.

A véget ért bajnokságban lejátszott 20 mérkőzésből, 2-öt nyertünk meg, 1 döntetlent értünk el, és 17 vereséget szenvedtünk. Végül is ez várható eredmény volt, és reális volt az egy évvel idősebbek között.

A bajnokságban elvileg megszerezhető 60 pontból csupán 7 pontot megszereztük, ami **12 %-kos teljesítmény.** Ez a teljesítmény is sajnos, magáráért beszél.

Mint a fentiekben már elemeztük az őszi szezonra nem indítottuk el ezt a csapatunkat, nem neveztük őket be a bajnokságba, és a játékosokat testvércsapatunkhoz, a BKV Előréhez irányítottuk.

a 2012/2013-as bajnokságban az
őszi szezon eredményei
U-14/2-es csoport

Szent Pál Akadémia	0 : 26
KISE	0 : 18
Budafoki LC	0 : 18
BVSC Zugló	5 : 3
MAC Mészöly	0 : 3
RKSK	2 : 8
BKV	2 : 12
Lőrinc United	2 : 7
Vecses-Ferihegy	0 : 17
Chinoi	4 : 5

18 : 69

10 m. 1 gy. 0 d. 9 v. 3p

a 2013/2014-es bajnokságban az
nem volt eredmény

0 : 0

0 m. 0 gy. 0 d. 0 v. 0 p

Összesített értékelés.

A beszámolómat azzal az értékeléssel kell zárnom, hogy Egyesületünk csapatainak fele igen jó (BLSZ ÖF III. oszt. 1-es csoport első hely-, aranyérem-, bajnoki cím-, a felnőtt BLSZ III. oszt. 1-es csoport 2. hely-, és ezüstérem) míg a másik fele viszont kiábrándító (felnőtt második csapat és serdülő-csapat) szereplést tanúsított. **A 2013-as tehát évünk ilyen ellentmondásos teljesítményt hozott**, majd, mint fentiekben elemeztük, nagypályás öregfiúk-csapatunk kivételével nagypályás labdarúgásunk szinte teljesen megszűnt.

Ennek ellenére a Bozsikos korcsoportokban nyújtott kiváló teljesítményünk és fejlődésünk következtében, stabilan álljuk helyünket Budapest labdarúgásában és ez egyértelműen büszkeséggel tölthet el bennünket.

Most is elmondható, hogy szervezettségünk, nagyságunk és fejlődési ütemünk, megfelelő a BLSZ csapatai között.

Nem téveszthet meg bennünket az összesített megfelelő helyzetünk mellett, azonban az a tény, hogy – bár kiegyensúlyozottan dolgozhatunk tovább –, a mai hektikus világban és a magyar valóságban minden megtörténhet és mindennek az ellenkezője is. **Nagy polarizálódás tapasztalható a magyar sportéletben.** Az erősek, még erősebbek lesznek, és lehetnek komoly veszteségek is. Reméljük, mi megőrizhetjük stabil helyzetünket.

Reménykedünk, hogy a jelenlegi sportbarát kormányzat, a hozzánk hasonló szervezeteket támogatni és nem sanyargatni fogja (például nagyon sokat várunk és várhatunk, – kifejezetten reménykedünk ebben –, **a továbbra is nagyszerűen támogatott Bozsik programtól**), és akkor további előrelépésre is lehetőségünk lehet.

Ezt fogjuk 2013-ban is, végig szem előtt tartani.

IV. AZ A.C. ZRÍNYI SZERKEZETE 2013-ban

Az A.C. Zrínyi felnőtt játékosállománya, a 2006. év II. félévétől, kb. 40-45 fő felnőtt játékosból álló játékos-kerettel működik, – ezt a határt szinte soha nem léptük át –, és ezzel a létszámmal, két felnőtt csapatot működtettünk. **(Örömmel jelenthető ki, hogy 2013-ban, külön létszám keretet jelentő az Öregfiúk-csapatot ide számítva, már hármat.)**

Ezen a módon (tehát hol így, hogy úgy), a jövőben nem is kívánunk majd változtatni (eltekinthetve az általában bajnoki év közben mostanában mindig fellépő mínusz 5 - 10 fős létszámmozgásoktól, létszám lecsökkenésekről). Ez a létszám kezelhető a számunkra, ...és ez a létszám elegendő lenne három felnőtt csapat működtetésére is, azonban erre nem merünk vállalkozni, mert ez „az évi rendes” létszámlecsökkenés az utóbbi években mindig elér bennünket. Sajnos (erről is **beszélni kell**), ma Magyarországon olyan elképesztő emberi linkesedés, és erkölcsi leromlás és szinte általános becsület-szint lesüllyedés tapasztalható, hogy az elképesztő.

Hogy ez hová vezet, és meddig süllyedhetünk ennél még lejjebb (...úgy társadalmi szinten, és általánosságban-, ...nem csak a labdarúgás esetében), azt ma nem lehet bemérni. Hogy időnként hova tűnik a becsületnek a csírája egyeseknél ? Elképesztő, hogy év közben miként jön rá sokszor egymás után, és látszólag egymástól függetlenül, 8 – 10 emberre az, hogy szó nélkül eltűnik. Vannak olyanok, akik eltűnnek, és soha többé nem is látjuk őket. Vagy az általunk alkalmazott („csóró”), és Budapesten az egyik legalacsonyabb 5.000 Ft-os havi tagdíjat nem fizetik, össze-vissza hazudoznak, miközben a hétvégeken különböző bulizások során egyetlen este alatt, ennek a 4-szeresét is képesek elverni, majd a telefonokat kikapcsolva, többé nem is jelentkeznek. Ez a jelenség bizony megdöbbentő, és ez az utóbbi 4 - 5 évben egyre súlyosabb problémát jelent. Mint halljuk, a partner társ-egyesületek számára is.

Klasszikus tartalékcsoportra mindenféleképpen szükségünk van, hiszen az nem járható út hosszabb távon sem, hogy vannak, akiktől tagdíjat szedünk, majd nem játszhatnak meccset egyáltalán, hiszen valamilyen okból nem férnek be a felnőtt első-csapatba.

Ki kell, hogy jelentsük, hogy álmunk és vágyunk továbbra is-, a jövőben is, egy NKE hallgatói csapatnak a létrehozása és versenyztetése.

Jelenleg, összesen 1 Öregfiúk-, 2 felnőtt, és elvileg 10 utánpótlás csapatot működtetünk, amelyből 8 utánpótlás csapat nem a NKE területén belül edz. Számukra saját iskolájukban, ill. óvodájukban biztosítottunk rendszeres edzési lehetőséget.

Fentieknek megfelelően az A.C. Zrínyi összesen (2013 év végén), kb.: **254 labdarúgót foglalkoztatott.**

(Megjegyzés: Itt ismét felhívánk a figyelmet a bevezetőben már említett foglalkoztatott-, és a játékgendélyes létszámunk közötti különbségre.)

A csapatok, az UEFA útmutatásainak alapján, életkoruknak megfelelően játszanak. Az Öregfiúk-, a felnőtt-, és a nagypályás serdülő csapat, eredmény-regisztrált bajnoki rendszerben működő (...reguláris) bajnokságokban-, a gyermek programos, "U-s" gyerekcsapatok pedig, csak eredményregisztrálás nélküli torna-mérkőzéseket játszanak, és programszerű rendszeres tornarendszerben szerepelnek.

A Sí Szakosztály működése

Az Art-Corner Sz.S.K.E. szerves egységként működő, Sí Szakosztálya, egy hetet, konkrétan, 2013.01.26-tól - 2013.02.01-ig tartó, és az Olaszországi Brunico-Kronplatz sí-centrumában töltött (a Residence Vera apartman-házban), éves rendes felkészítő sítúráján vett részt. 2013-ben a Sí szakosztály 16 tagja vett részt ezen a téli felkészítő táborozáson.

V. ÖSSZEFOGLALÓ

Összefoglalva elmondható, hogy a 2013-as év számunkra, – az A.C. Zrínyi csapata, tagsága és vezetősége számára:

- a sikeres 2001-es,
- és 2002-es évek után,
- a szörnyű, és negatív 2003-at-,
- a nyüglődéssel teli 2004 követte,
- majd a kilábalást jelentő 2005-ös év után,
- a stabil és sikeres 2006-os,
- a 2007-es, kisebb ellenmondásokat is magában foglaló további stabilizálódás után,
- a 2008. II. félévi, és 2009. eleje átmeneti bukducsolások, és az év során végrehajtott megkapaszkodás után,
- a 2010-es óriási sikereket hordozott, mely során **sportéletünk eddigi valaha volt legsikeresebb évét zárhattuk.**
- 2011-re ismét csipetnyi ellentmondásossággal járt, de
- 2012-re elértük azt, hogy a szakmai sikereink egyáltalán nem befolyásolják az Egyesületkiegyensúlyozott életét gazdálkodást, működését és életét.
- 2013-ra tovább stabilizálódtunk, és csapatainknak az egyik fele nagyszerű-, és jó, a másik fele viszont gyenge teljesítményt nyújtott.

Egyesületünk a HZSE alkotó, szerves és eredményes része.

A 2013-as évet lezárva, ismét megköszönjük a lehetőséget arra, hogy beszámolóinkkal lezárhattunk egy újabb közösen eltöltött időszakot, és kedvező, pozitív jövőképpel vághatunk neki az elkövetkező, reméljük még sikeresebb időszaknak.

Budapest, 2014. március 10.

Pintér János
bírószágon bejegyzett,
hivatalos képviselő,
igazgató